

Gaete Greine-II

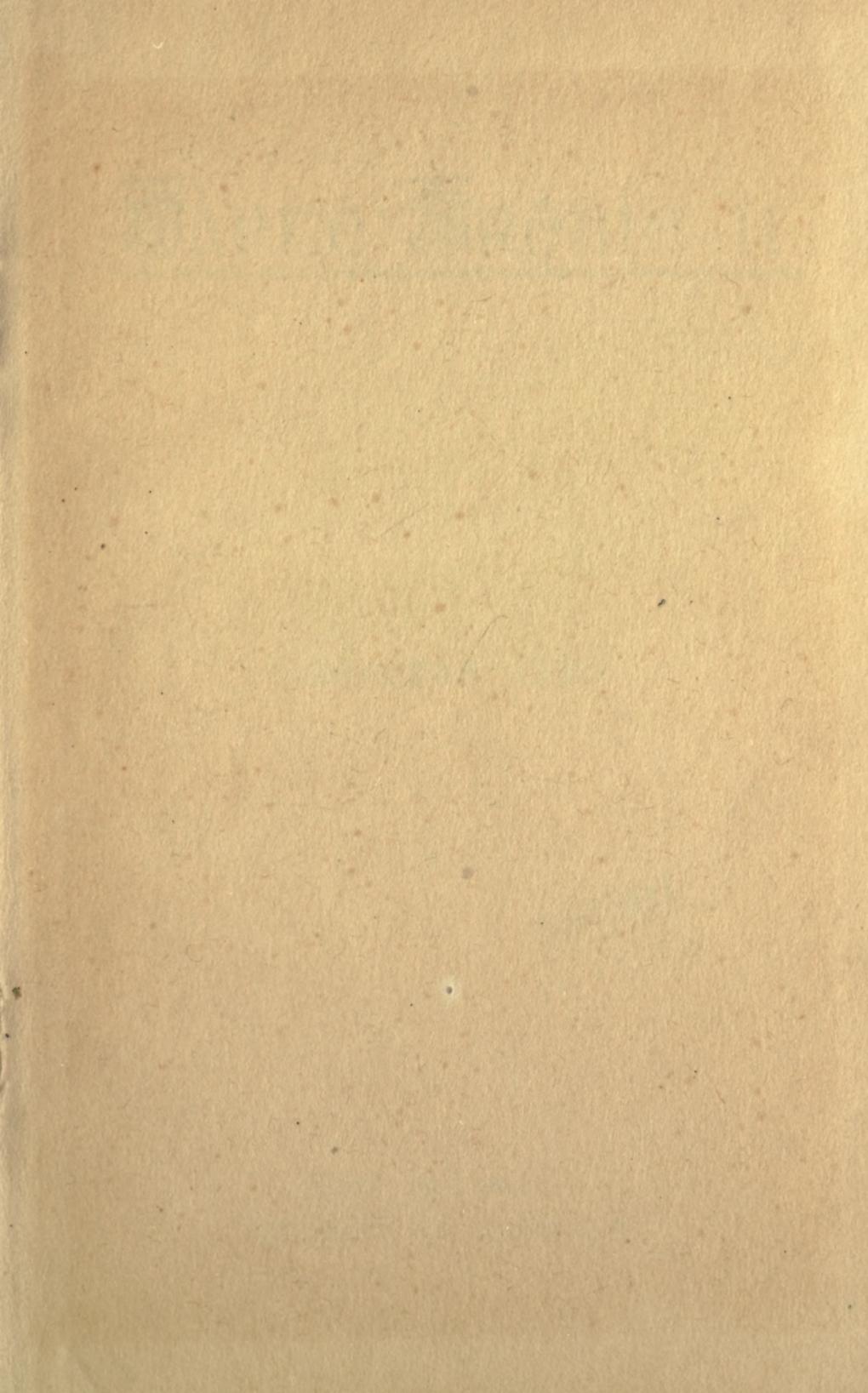
PB

1201

G3

V.2

Baile Átha Cliath:
CONRADÓ NA GAEÓLÍGE

Saete Gréine-II

OIREACHTAS 1920

554901
11.12.52

báile atá clíat:
CONRADH NA GAEILGÉ

PB
1201
Q3
v. 2

An tAireamh

An Fíann 7

Óstáis na Blaistíne 1782 31

Schrúdadh ar Teagasc Órcapteir 45

Platon 65

Filítheacht:

Cúig Cumha na Mumhan 83

A Phéarla na Féile 88

Toirítheairt na Mháinín 91

OIREACTAS 1920

Síordád na húdgóairí do bhuairí na dhuaireanna:

Com. 8. (1) "Tip an Áiri"

1. Ράσημας ὁ ποδηλάτης, ο γενέταιρης
 να μαζί;

(2) "Oál Scar"

.1. Ράσημας Δέκατος, τα Όντα Βεας.

Com. 9. (1) "Seán-Dún na nGall"

1. An θηάτειρι θεονοις, Ο.Ο.Ο.,
ατ ειασ;

(2) "molins"

.1. Μικέαλ ὁ Μυριάδα, θρονός;

Com. 15. (1) " Ἡστὸς οὐκ εἶπεν "

.1. βάσηταις ο Σηματόλαοις, ι μαζί¹
Σημεῖα;

(2) "file fuan"

.1. Ράσηδις Άξαρ, ιητα Τύν Βεαζ.

Roinnt aiftear eile táin bhuaird dhaír do fhiobh
an namhaid leis aif an oifig iad.

Fiaċra ēlgeaċ.

An Fiann.

"Eol dám reancur Féine Finn
Re pé toisgeadta in Tailginn
Ó pé Fergur neartmhoiri
So pé Oifrin ilpeacataigh."

— Duanaire Finn.

Inír an treanagáimri, na céadta bliadain ó foin,
rui marí tainig pháoraig go héirinn do marí ran tír
reо an oileam gairceamail rín ari a dtugtar an Fiann.
Iír iomána oileam gairceamail do bhi i héirinn ó foin
anuas, ír iomána laoic a chroí go calma agus a fuain
bár go neamhbaictcioraí ari ron raoiinne a tírin d'úcteal,
ír iomána raoi roslumta a cait a bheala a gcuimhneadh
léiginn go d'úctraictaí ari fead an ama rín, ír iomána
file agus báro a cum agus a feinn a dhánta o'uaipilis
agus o'anuairilis na tíre; acht laoic níor calma, ní
raoite níor roslumta, ní filidé níor cliste, ní
raibhadar le fágáil ran tír reo, ná i dtír ari bit
eile ó bár Oifrin mac Finn an duine deirfeannach den
Féinn.

Oír inár dtír féin do marí na daoine árdaigseanta
ro, réapo ír lusáir coidh d'úinn ríor a dtreibéite agus a
n-imteacta a bheit agaínn. Agus duine ari bit a léigear
na rcéalta agus na laoite fiannardeacta atá comh
fairsing rín, ní hé amáin inír na láimhreathóinib atá i
dtairce annro agus annrú, acht inír gae ball den
tír a bfuil reancarde le fágáil ann, ní bérí ríe gan
eolais ari éigín de rtaíri na héireann. Béir aodhar
rmaointe aige, agus aodhar bhróid agus áctair pheirin,
nuair a cuimnígear ríe nád rai b de mórneac inír an
Rómánaí rannac, an ríosacht ba mó comhaict da
bhractar suam ran raoisgal, aon cùl ierteac a déanam
ari an dtír reo le n-a cùl pá n-a rmaict, agus nuair

a tuispearr ré gúr b' é an fíann an t-aon rudo amáin
a b' ag niochtair Éireann leir an tír a corrant ar
fóirneart eacúann.

Ní fúrfaí eolair cnuinn d'fagáil ar go leor rudoí
a baineas leir an b'fínn. Cia cuimí ar bun iad? Cia
an t-am ar cuipeadh ar bun iad? Ní abraim naé b'fuir
fuarscailt an dá ceirt rín le fagáil inína reanleabhrainb
agus rá n-abrainn, níor b'fionn óam é. Tá eolair, aét
ní heolair cnuinn é, marí ír minic leabhar nō rcéal ag
briéagnusadh leabhar nō rcéil eile. Agur ní i dtaoibh na
gceirt rín amáin atá an locht rín ar na reanleabhrainb.
Nuairí cumhígear tú i gceart aip, ní hiongnadh ar bith é.
Tá tioptha eile ann, agur níor cráðaí ír níor réabhaí iad
mar do cráðaí Éire bocht, agur níl aét fírbeagán
le n'innriunt ag cura aca ar a dtábla ionnta ón scéala
aoir go dtí an tréaraoir. Ní mór reanfóisadh dian
agus léirmheas iomlán a déanamh ar na téacrannai
reo go leiliú ionnúr go b'fearfáir an b'fíeas agur an
fírinne a déagilt ó céile. Sin é an uairí beirfáir i ndán
an dá ceirt reo a péinteac.

Aét deirtear, nuairí naé féidirí linn a innriunt cia
an t-am a cuipeadh ar bun iad, gúr féidirí naé rai'b
a leitáro ann ar éorí ar bith. Deirtear a tuilleadh, naé
b'fuir inír na rcéaltaib a baineas leo aét reanrcéalta
ag trácht ar na déictib b'fíeise a bhoibh rá n-aodraí inír
an tír reo róimh ceacht phádraic innti, agur gúr b'amharad
a cuimí na manais an cnuic nuad oíche ro leir an rean-
chéardeamh a cuimí ar cumhíne na ndaoine. Ír féidirí go
b'fuir cuid den fírinne inír an tuairim rín. Ír d'óis
go ndéanfaidh na manais a ndícheall leir an rean-
fearfóideach a cuimí ar scúl. Ír d'óis go rai'b go leor
reanrcéalta den cineál rín tuar i nÉirinn pháid.
Aét an gcuimhneann an méar rín naé mbéad cumhíne
ar bith ar faocháin daoine faoighalta? An gcuimhneann
ré naé n-inneocartha rcéalta ina dtaoibh? An
gcuimhneann ré naé rai'b gairfóis tréanmara i
nÉirinn le linn Cormac mac Airt a bheit ina Árpa?

Le rceal seoapp a déanam den rceal fada, an scruthingeann ré nári máir an fiann?

Má'r mian linn an ceist rin a phéinteas ní móri dhuinn cumhánuiseadh aip an gcaoi a phabhlóidír na hÉireann 1 dtorac an céad aois. Béir a tuilleadh le phabhlóid agaibh amach annro aip na déicteibh bpréighe agus aip an mbaint atá aca leir na rcealtaibh fiannarthaicta.

I dtorac an céad aois b' impireacht móri ag an Rómánaid. B' i an Iodáil, an Spáinn agus an Spáis aige. B' i curio máit te iarráip na hAfraia pá cois aige. B' i tuairceapt na hAfraice pá n-a rmaict. Táboro muintir na Ghaill go calma ina aghaidh, acht b'éigean doibh scilleasú fa déiseadh. Rinne ré amur aip an mbheataim agus cuip ré faoi n-a rmaict í. Annraín do rtaidh ré. Cao éuige?

An amharclóid nári b'fhiu leir Alba agus Éire a cuip pá n-a rmaict? Nó an amharclóid do b' airm aip bun iníana tioigtheibh rin, an fiann cuip i gceár, le hiad a cónaínt aip an námaro, airm a b' déanta aip táboro, airm a phabhlóid taoirígs cliste aip, airm a b' i ndán an fóid a feirfeamh i n-aighaidh an Rómánaig cumaraigs féin? Ír doibh go phabhlóid airm den cineál rin ann; muna mbéas do phabhlóid, níor b'fada go mbéas na tioigthe rin go léir pá n-a rmaict, go mórmóir nuaír do bhoi na picti (Albanais) agus na Scoti (Éireannaig) dá buairdeadh. Ír iomdhá eadair fuitheac a tugadh roip na Rómánaig aip taoibh agus na Cnuaitheis agus na hÉireannaig aip an dtaoibh eile, agus an duine a léig rtaip na haimprise úd, tá a phior aige náic ag na Rómánaidibh do bhoi an buaird i gcomhordúde. Rinneadh balla móri roip Alba agus an Óireataim ó muiri go muiri, leir na daoine phadáine a coinneáil amach, agus cuireadh airm móri a phaire. Ni phabhlóid aon máit ann. Léimeadh éap an gclárde, agus do hainmigeadh agus do chreacáidh an érioc aipir. Ír doibh go ndearnaidh bearná ran mballa. Aip cuma aip bit, do pinneadh balla eile i gceann tamall agus ériutuis ré go díreach comh úifíodhse leir an gcead éeann.

An té a déanfaidh nac páibh aip an dtaois eile den cláirde rin, nac páibh cleachtad maití aip coscaid ag an aipm rin, nac páibh taoifisg císte, déanta ina bhuin, nac páibh óróisgaidh maití aip agus aip an dtír a dtáinig ré aip, ba duine gan chiall, gan tuigint é. Tá ré comh roiléir le bor do láimhe go páibh gac uile níodh darr lípmis mē ann, agus munap b' é an Fiann an t-ainm a b' aip an aipm rin cia an t-ainm a b' aip?

Aict nílmhíodh taobh le buille fa cheartim den cineál rin. Tá agairn, marí duibhreadh ceana, go leóri teangealaí ag trácht éas an bFéinn, agus cé nac fuadar eolais cinninn a baint apta, ír férdirí a feicrintí óna hannahálaíodh agus ó leabharlaibh eile gur círe roghnúneoidhí na leabhar rin ran bFéinn. Ír riop nár roghnóbadh na leabhar rin le linn na Féinne. Níor roghnóbadh iad go ceann na scéadta bliadain ina dhiaidh rin. Aict an méar a baineas leis an bFéinn ionnta, tappnaingeadh aip leabharlaibh níor ríne fór é, ní roghnóbadh leis na filidh ní leis na hollamhnaibh é, agus b' ré aca rin, ní o leabharlaibh aict ó meabhair a ginn. Ìn an am rin, bfearrí go móir an meabhair do bhoíodh ag na daoineibh 'ná marí atá anois, agus an éirí aca a éuair le filidhdeacth ní le rítear ní le dulge, b'éigean dóibh d'á bliadain déag níor mó a caitéamh ag roghnaim agus ag riophroghnúim, ní go mbéadh reaneolais na rean de ghlainmeabhair aca.

Atá agairn fór rcaipte aip fud na tíre áiteaca a hainmníseadh ón bFéinn ní o taoireadaibh na Féinne. Do bfeiríomh liom a lán aca a cíup riop, aict nil rliige agam annro. Tá riad ann agus ír leóri liom rin. Muná páibh an Fiann ann cia uairí aip ainmniúseadh na háiteaca rin?

Marioí leis an litriúdeacth Fiannairdeactha: ír riop go bfuil go leóri inni nac céir a círe deamhant. Aict deir an Doctúir Céitinn ín an bFóiríear Pearta "ní páibh ríosacth ran b'it ír nac roghnótarde pé linn na pásgántaacta rceoil d'á ngsairtí fabulae (fínnrcealta)." Ír riop rin, agus ír riop, fheirín, cé nac é aimpri ná

págsantaéta atá ann aonair, go scumtar agus go
rephiochtar rceálta ar feáit na fírinne, agus nac bhfuil
rún seudo i fó mó aca aét fínnfchéalta. Ar an aðbhar
rún, má leigimír cunnatair faoi fionn nō Oifín
nō Orcap, ag tnaict ar Óraoirdeacht nō ar ghníomhrailb
mórta nac bhfeadfaidh duine raoisalta a déanam, ní
gába dhuinn gac iudhád lá leigimír a churdeamaint, agus
ní gába dhuinn, aét an oiread, a phád náip mairi fionn
nō Oifín nō Orcap. Do bhfuil ar duine a chur ar neimh-
nidh, dá noéanaidh bhéas nō áitobhail den tróigt rún é.

Tuigimír uime rún go luib i nÉirinn fadó dreacham
a b' i ndán an fóid a fearam i n-aigaird an Rómánaise,
agus tuigimír ó na peanleabharlaibh guri b' é an t-aithn
do b' i ar an dreacham rún an Fiann, go bhfuil go leor
rceálta agus Laoithe agus dánta le fágáil ina dtaoibh,
go bhfuil curio de na rceálta fios, agus an curio eile
dhioibh bhéasach, nō buidh cóna a phád go bhfuil na bhéasach
agus an fírinne comh meascach rún nac fúdar ionlán
na fírinne a baint amach.

Riaistílaíca na fírinne.

I follur ón mead rún go fóram nac daoine gan
mírneadh do b' ian b'héinn. Agus feicfaí ó na
riaghlachaibh seo 'mo dhaird, go repórtoisctí a mírneadh
go tian ful ma nglacáid iad ian fuaig déagchéilithe
rún. B' i dtí gcoingsill le comhionad ag an iarratáir,
agus go dtí go gcomhionad ré iad ní glacfarde é.
Seo iad:

1. B'éigean dá atáir i fó mó aca iad dá tóireadh
i fó mó gaoeltaibh rílánaid a tábairt uata nac n-iarratáid
iad ráram ina bár, dá marbháid é.

2. B'éigean dó b' eit ina file, agus dá leabhar
déag na filidheacata a b' eit déanta aige.

3. B'éigean dó fearam go dtí a glúna i gclair,
agus feiciat agus marde geappi ina lámhair aige, agus

Bioð naonbair fearr naoi n-ionadair uaird agus naoi pleasa i láimh gac fír aca, agus caitroír na pleasa leir i n-éinfeacht, agus b'éisgean do é féin a chonaínt leir an tseiat agus an marde.

4. Cuirteach thír an scoill é agus a folt fígte, agus curteach an fiann uile aip a tóir, gan acht an t-eon ériann amáin idir eipean agus iad i dtoradh; dá mbeirtí aip gionfridé é agus ní glacfarde fan b'fínn é.

5. B'éisgean do a curio aip a coinneál rocair gan cratadh ina láimh.

6. Ní glacfarde é dá feaoiltí uilaoi dá folt fan scoill.

7. B'éisgean do mic aír marde érión gan a bhriseadh.

8. B'éisgean do léimneadh táir an gcealaibh a béaladh comh náisi le n-a éadan, agus crómfaidh fá'n gcealaibh a béaladh comh níreal le n-a ghlúin agus é rin a théanamh aip a tréimhse.

9. B'éisgean do, agus é as mic, dealg a tappains aip a coir le n-a láimh gan rítar a théanamh ina mic.

10. B'éisgean do a mionna a tábairt go mbéaladh ré tillear do taoifeadh na Féinne.

Ní miongna aip bít na fianna a bhítear lúcthaí, láidir, misneamhail, árpaistíseanta foighlumta, clirte, agus na coinghileas in oíche. Ói riad raorí ó gac mic a bain leir an tóireis aip fíoladh riad uaití, agus aip an aobhair mic ír oíche féin agus aip a gcomphánaíseadh do bioð a fearam. Ói riad foighlumta, gac fearr aca ina file. Bioð láimh lúcthaí láidriofa aca, nuair é coinneocardoir iad féin aip na pleasaibh. Bioð na cora comh lúcthaí leir na láimheibh, ní ní béaladh ionnta na pleasaí a fírhusaí. Ní béaladh rcoilleáca aip an bhearr a crómfaidh fá'n gcealaibh, agus ba éadorthom fhuibhalraí fearr an marde érin. Is corrúil náe nglacfarde mórlán de luict na haimprise reo iniar b'fínn.

Acht tá a chuidleadh ann. Ói ceitíre nóranna dá scileadáil iniar b'fínn, agus b'éisgean do gac duine

aca geallamaint a tadhairt uaird go leanfach ré de na ngrannaith rín. - Seo iad.

1. San aon rppé a iarrítaró le mnáoi, acht í a togsaó ar a deasghearaib.
2. San bean do fámuigach.
3. San duine d'eiteacé fá biaid ná fá mnáoin.
4. San teiceadó o naonúar laoc.

Bíodh nóra ionmholta eile aca. An té a leigí na rceálta fiannardeacta, iñ eol do a lán aca. Ní haon dochar iad a éup i gcomórtar le ngrannaith tíre ar bith eile inran am céadna. Ir fiosr go mairb dhoisnéigranna aca, acht ní mairb an Cnerdeamh aca, agus ir fiosr, fheirín, gurib' iongantac an tríbialtacht a bí inrinn deas-ngraiib; bí mairb níos goille don crioírtamhlacht ar go leorí bealaic 'ná daoinne áitíte a bheilteann crioírtaróde opta féin.

GAEARRCUNNTAS AS AN STAIR.

Bí Árroip i nÉirinn ran scéadó aoir dárbh ainm feapadac feactnac. Bí beirt mac aige, agus an mac do b'óige, bí ré rudo beag riadán. Dfág ré tead a atáir, agus é uaird ré go dtí an fiann agus do glacad iptimeac innti é. Ní mairb cáil mait amuig ar an bFéinn an uairi rín. Níos bain riad leir an Árroipis. Robáil-airde ní ceitearnais coille do bí ionnta. I gceann tamall fuaip feapadac bár. Fuaip an mac ba fine bár tamall ina Óriaró rín agus togsaó fiacair, an mac riadán, ina Árroipis. Nuaip níosdó é níos deafrimad ré an fiann. Cumhing ré ar a ndearfmhadaí air agus é ina ceitearnas coille. Tóis ré iad mar fuaig teallairg aige féin le rtaid a éup le gac eagscoip ran tír sur leir an tír a cíoraint ar fóisneapt eac-trann. Cuir ré Mórna mar taoireac opta. Ba ar Connacht do Mórna. Nuaip fuaip Mórna bár do mairi an taoireac ag a treib. Bí ceathair taoireac

thioth i ndiarth a céile ann. Annfín fuaipí Fiann Ullad an láth i n-uacltar, agur bí cùpla príomhlaifreac ag Cúige Ullad oifte. Ina thiarth fín bí an taoifreac ag beirtear nó truiur Muineacháin i ndiarth a céile.

Fá threibheadh do ghlac Tadhéanmór Ó Úaoláirne an mís-féinnrdeac. Ba ar Cúige Laigean do-thar: is maic a tuill ré a ainm, marí bí ré móir, agur tadhéan apí gac bealaic. Aict níor é atáinig reifrean ná a tadhéan le Clann Mórna, agur ón am fín amach ba minic earrionaí roipí Clann Mórna agur Clann Úaoláirne. Táinig Cumall i ndiarth Tadhéanmóri, agur bí an Fiann uile fá n-a cùram apí feadh reacat mbliaodha deas. Conn Céadchatac a bí ina Árdríis ag an am fín, agur d'éigis imreasán éigin roipí é féin agur Cumall. Taobhuis Clann Mórna le Conn agur tuigeadh cat fulteac ag Cnuca i gContae Átha Cliath. Do marbhadh Cumall rian gcat. Do ghabh Soll mac Mórna an aprofíannairdeac ann fín go ceann deic mbliaodha nuair do b'éisgean do i a tabhairt ruar do Fionn mac Cumalla. Do lean an earrionaí roipí an dá clainn fín, agur i ndreibheadh na ríphibe, do b'í an earrionaí agur an t-imreasán fín ba éionn triocair le Cat Sáthra inar marbhadh curu maic den Féinn agur inar reacipeadh an curu eile thioth go deob.

Bioth an Fiann mar apí ag an Árdrí leir an tír a copaint apí náimhíb agur apí allmhupacaib, le corc a cùp le gac eagsóirí, agur le cùpí agur coitrom a feapam do gac éinne, agur bioth tuarastal maic aca. Ó Samain go Bealtaine do b'ioth apí ceathramain apí feapairí Eipeann. B'ioth rcaipte apí furo na tíre, agur é d'ualac ag mhuinntír an tíre ina mbioth riad biaod agur deoc agur gac furo eile dá dtéartuigeadh uata a fholátar doibh. Ó Bealtaine go Samain, ní b'ioth mar fín. Do b'ioth taobh le toraidh a feilge marí páis. Bioth an feoil marí biaod aca, agur thiolardoirí na chroicne. Is iombá rcaíl gheannmáir atá ann i dtír oibh na reals geáidne.

Maoiri le biað, níor ðeascáir iad a fáram, mar ní ictidír acht an t-aon phionn amán i guth an lae, agur is ran trátnóna d'ictidír i. Nuair a bídír ag reilg cùirtidír an biað, feóil na mbeitidéac, le na reapbófogantaidh go dtí tulach áirithe, a mbioð coill agur uisce agur poistac i n-aice iéi. Biodh ari na giollaibh an phionn d'ullmugadh. Mar reo do ðéanardír é.

Cúirtí riор teine móir. Cúirtí go leorí cloic iptimeas ran teinidh. Déantaoi curu den feóil a bhruit ari bhealaibh of comhaír na teineadh. Déantaoi dá poll móra ran talamh agur liontaoi le huisce iad. Cúirtí an curu eile den feóil iptimeas i bpoll aca ro. Annraír do chaití iptimeas na clocha dearsga ar an teinidh iníon bpoll céadna, agur leantaoi den obair reo go mbioð an feóil bhruite. Ni beag linn mar teift ari na neitibh rin na puill dubhloifte atá le feicimint i n-áiteacáilb go fóill.

Tigeadh na laocharó annraín agur bainidír a gcuio éadais dhoibh. Do nísdír iad féin ó bhonn go baitír ran daga poll.

Do chiosmuigtoir agur cùimlidír iad féin i gcaoi nae marpeadh píoc de chuirfe na reilge oiféa. Do fuiordír annraín agur chaitidír an bheile. Nuair bídír píer do tógað riad fianbóca doibh féin agur cùisgoir a leabtaca. B'iongantaí iad na leabtaca céadna, rraiat de bhriglaic eisann ari an dtalamh, caonaíof a chionn rin, agur úpluaicair i n-uacátar. I nroinnaí, má fuairi riad ramhordlað annraín, b'i ré raocthusigte aca.

Nuair do bídír gacaiu go ruathneagarach, ní bídír acht tóir catá ran b'héinn, agur tóir mile fearr ran gcat. Acht, nuair bídír cogadh ari riubal, nó píod ari bít eile ag cur ari doin Ábrosijs nó do muinntir na hÉireann, do bídír react gcatá ag an nísféinniú, agur ní bídír aon teóra leir an uimhír do bídír ran gcat.

NA TAOISEACÁ BA MÓ CÁIL.

If iomána taoiseac agus oifigeac do bhoið fa'n piş-féinnið ón gcaitmhileadh do bhoið of cionn cata go dtí an taoiseac naonbair. Agus nuair a cítarí insna rcealtaið é dá luad le duine go mba feap comblainn céad nō naonbair é, ní hé if iontuigte ar rin gur le n-a láim fén a marbhócadh ré céad nō naonbair, acht if é if iontuigte ar go paib céad nō naonbair faoi.

Do b'e Fionn mac Cumhaill an taoiseac ba mó clu ñ dá paib piam of cionn na Féinne. Ní paib ré acht ina buacaill óg nuair marbhúiseadh a atair, agus b'eigean dá mátaip na coillte a cabairt uirlí fén d'eaigla go marbhóccaoi an gárúp beag. If iomána rin gába a ndeacaird ré tríod agus é ar a comhád amearc na scoilleadh. Na beirtidis fiadáine taist timcheall air, earráidh bhoið agus thíse air go minic, agus a náimhde i gcomhnúrde air a lorg. Acht bean glic a b'i ina mátaip. Cuir rí d'uallac air riúinéir árur a théanamh dí fén agus dá mac i láp chéann móir. Rinne reipean an obair go cliste dí. Rinne ré e comh mait rin if nád n-airtheoċadh an trúil ba géispe piro air bit air ceapair leir an gceann rin taip aon chéann eile dá paib fan scoill. Annraí nuair a b'i gáe uile piro néró aige, d'íappi an bean an tuas air, sup tearturis uaiti buille beag eile do bualað. Ba mó é a muinigín rin aiste 'ná a muinigín rin ar an riúinéir, mar feicfear. Tug ré an tuas dí, agus nuair a tug, do buail rí an buille beag air-rean, agus bain rí an ceann de. "Ba hin é an tuas ar láim an traoip, agus if maígs a taobhúisear leir na mná."

Fá deirfeadh fuair an mátaip bár. Deirtear gur b'amhlaidh do b'i na náimhde air a lorg. B'i an beirt buet ag théanamh piompa air a ndeacail. I gceann tamaili b'i ré agh teadct go pióspuardh air an mnáoi bhoict agus cuir Fionn air a dhruim i. Ar go bhráct leir, taip

enocairb agus gleannntaib agus tríó na coillteib, agus
má fuaip an treanmátaib d'fhoilseáraí ó na dealgáib
agus ó na gceacáib agus ó fhuadáib neimheaca eile níos
mhotus Fionn é. Bí furo eile ag cup air do. Aict i
ndeargadh na repide nuair a bí ré intigthe glan ar
amairc a náimad, d'éipis ré tuilleac agus do ríao ré.
Agus nuair a fil ré an mátaib a cup air an dtalam
airí ni phair aict a dhá loingsí le fágáil aige, agus do
cait ré irtead i loc iad. Tá loc den ainm fín ann
agus b'fherdipí guri mairi fíúd fuaip ré an t-ainm.

Rinne mé dearmad beag. Ni Fionn a bí aip i dtoradh,
aict Daimne. Óidí bhuachailli eile ina curdeacáta agus
cupri riad Fionn aip de bhus é b'ait fionn.

Cait ré tamall maic ina Óiarð fín ina gíolla ag file
a bí ina comhurde air b'fhuac na hÓinne. Bí b'fadaí
fan abainn fín, b'fadaí an feara, agus bí Finnéigear
— b'í fín ainm an file, — ag iarradh é do ghabáil.
An céad feap d'iorgaí spéim den b'fadaí reo, b'eo
an fíor aige, agus bí ré i dtairingíseacáit guri feap a
mbéad Fionn mairi ainm aip a d'iorgaí é, agus a mbéad
an fíor aige. Sil an file reo guri do féin do bí an
fíor i dtairingíseacáit.

Sa deireadh tíar tall do ghabáil an b'fadaí, agus
do horrouiseadh do Daimne é a b'fuit, aict gan spéim
de a ite. Rinne Daimne mairi duibhreá leir, aict nuair
bí ré ag tóigáil an b'fadaí do b'fuis ré a mheap agus,
air n'fóis, cuip ré ina béal i. D'fhiarbhuis Finnéigear
de air ic ré aon spéim de agus minis Fionn an gceal
uile go leiri do. Tuisg Finnéigear air an móiméad
guri b'í an Fionn ceapt a bí aige annraí, agus tuisg ré
an b'fadaí uile do. Ina Óiarð fín cuard ré go Teamhair
agus tuisg an tAigroí an nísféinnídeacáit do, agus bí
ré air feol na b'faca go ceann abfadaí.

Do péir na seánleabhar, níor éait Fionn a bheath
uile i nÉirinn. Cuard ré go tioiseach eile. Rinne ré
ppiorúnaí de Ríog na Sacraí, chroí ré i n-aigard Riois
na Héise, cuard ré com fada leir na hInniúacáib

fan Domhan Toiri agus cuimh ré an Dána fá cíor. Is púar a aitniusgadh nac bfuil fan mero reo acht cumadairreacht.

Is deacair tuairim ériuinn a baint amach i dtaoibh meanman Finn. San amharf do b' i deagáireite ann. B' i ré fíal flaitreamail. B' i teac bheag oifigheac aige agus b' iad fáilte riomh an deobharde ann. B' i ré míneamail epróda, deagbhearc. Ba mairt an realgarpe é. B' i fior agus poistlum aige. B' i glicear agus cionnaict ann. Acht ina dérín rín is uile b' i tréite eile ann. B' i ré díogaitac. B' i ré gaotharéac. B' i ré gaothruas. Ni déanadh ré an cothrom i gcomhnúrde. Dá mead a feile is a flaitreamhlaict, a epródaet agus a deagbhearc, ni féidir linn san cumháisgadh ari bár Óigimura, agus caitífmh a admáil gur cládarpe criochnaiste an duine a déanfaidh an cleas a minne Fionn an oirdéi riomh Cat Cúinnimhóna.

Seirfeap mac a b' aige. B' i Oifín agus feargur fírbhéil ari beirt den reirfeap. Ba file Oifín agus deirfeap ná deirfeap síos' é a cum uimhóir na laoite fiannaréacta. Ni féidir rín beit amhaird, amháin. Dá ndéantaoi an uairi rín iad, ni tuisgearé aonair iad. Seo cúpla líne ari dán atá cuimh i leit Finn:

Cettemain cain nee no raiji aro cuicht
Canait lum laroi lain dia mbeith laigais ann.

Tá dánta againn a cumadó ruar le mile bliadain ó roin, agus is deacra go mór curt aca a tuisgeant 'ná an dán rín tuar. Is é an feap léiginn a tuisgear leat-focal an t-aon feap amháin atá i ndán ciall a baint arta, agus ni annam a fáruigear riad an feap léiginn féin. Acht na laoite fiannaréacta, tuisfeadh Gaeálseoirí ari bit iad acht amháin fionróipí focal. Is follur ari an mero rín nac é Oifín a rípiodh na laoite. San amharf, b' i ré ina file, acht nac raibh gaoth fiannaréacte ina file comh mairt?

B' i ré ina feap móir, lárvíp, tipean. Ba mairt an

peastaróe é. Óiríeadh ré ari an bpríaoi ailtá, agus i n-
uime rín a phuaip ré a dinn, bír i n-ionann "or" agus
"LaoS fíaró."

Tá laoi òear ann i dtaoibh a churair go Tip na nÓS.
Bí an Fiann, lá, ag reilg ari bpríaoi loca Léim, nuair
capaibh óighean oíche. Bí ri ag maicheadaet ari eac
bán. Niám Cinnóiri a bí mar dinn uirtí, agus ba mait
dfeil an t-dinn rín dí.

"Ba óiríge a ghuao 'ná an nór
Ba gile a gnóó 'ná eala ari tuinn."

Do fiarbhuisgeabó dí fát a turair. Óiríeadair i go
dtug rí geaspic i n-ghrád a cporde d'Oifín agus gur fá
n-a déin do táinie ri.

Leir an geal a giorrúshao d'imiris Oifín leí go
Tip na nÓS. Cait ré cúpla céad bliadain ann rín,
aict i-nóiríeadh na dala, táinie catuigaoi air. Ba mait
leir an Fiann a feicfint ari agus o'íappí ré ari Niám
é leigheann abaire. Tug rí an cead rín do. Gleasaibh
an t-eac bán do, agus duibhreab leir gan a corp a cùis ari
talam na hÉireann. Dá nódanaidh ré rín caitfeadh
ré fanaet inni agus ní tiocfaidh leir teacht ari air go
Tip na nÓS go bpráit.

Táinie Oifín abaire go hÉireann, aict, da meadu a
chuaighiusao, ní phairt trácht ná tuairisc na Féinne le
fásáil aige. Capaibh leir gairia feapí i n-áit éigin agus
iad ag iarráid leac móri a tóigáil. Bí ri nótrom d'oilb,
agus nuair a chonacie Oifín an d'fheam gan mait, do
glac truaig d'oilb é, agus éisom ré anuas ón diaillaró
leir an leic a tóigáil. Ba beag uair an leac móri rín
a caiteam "reacht bpréipre ón áit," aict monuas! do
bprí an giorra, do chuit Oifín ó muin an eicé báin, agus
do fágaoi ari an talam é ina feandóir "go las cláit."
Iar mar rín do néis na n-ugraibh, do capaibh le páistíme
é, agus o'innis ré don Naoimh na gceálta agus na dánta,

agus éuir Úrúsán, an rípiúðurde do b'í ag pádraic riord i leabharaith iad.

Ní gába d'úinn a círe deamhaint gup mairi Oifín d'á céad bliadhain i dtír na nGael ná i dtír aip bit eile, éum b'ris an réil reo a bhaint amach. Tá ré cinnte go raibh círioptaróidé i nÉirinn iomáin teacht pádraig innici, cé nach raibh móran dhoibh ann. Ír dhois go raibh manais agus ragairt ann nuair a b'í círioptaróidé ann. Ír dhois gupb' amhlaidh do capad Oifín nó Caolte nó duine éigín eile de iarráidh na Féinne le ragairt nó manac dhoibh ro, agus gup rípiúða do rípiúða na ríéalta marfín.

Márdip le fearsúr fírbhéil nō Finnbealaic, níl an oipead céadna le páid ma taoibh agus do b'í i dtaoibh Oifín agus Finn. Aict ba file mait é. Deirítar go raibh ré níor fearsúr 'ná Fiann agus ná Oifín féin. Nuair a b'í Fiann aip t'í Soll mac Mórna a tharbhadh go fealltaic agus Soll ina chroílaod, duibhirt fearsúr nári cearc agus nári feileamhnaic d'ó rín a dhéanamh, agus éuir ré i gcuimhne d'ó gup "duaine blaoth ná raoisal."

B'í mac ag Oifín daibh ainm Orcap. Do b'ín é an laoc san Áirdbéal ná b'réas. Ní raibh aon mait i b'Fiann féin i gcomórtar leir. Cuardó Orcap go halbain, go Sacrain, don Ériainc agus do go leor tiopta eile, agus éuir ré ríocht ortha uile go leir. Ír cormaic nach fiúr an méar rín. San amharf ba círóna an laoc é, agus ír iomáin gniorach gaiperd do ríinne ré i nÉirinn. Ír minic do ráruigstí laoic tréanmara eile aict níor ráruigseadh aip Orcap ariamh. Tharbhuiúiseadh é faidhleasach i gCath Bhaile agus ír annraíin ríinne Oifín an laoi bhrónach rín "móri aonach mo éuma féin," mar a n-innreann ré d'úinn nári éuir ré féin ríum ran raoisal ón lá rín amach.

B'a de Clann Óaoifene do na taoifeacaith reo ríomam. Aict b'í clann éliútaic eile ann, Clann Mórna, agus ba den clann rín do b'ript taoifeac eile .i. Soll Glan-

béimeannach mac Mórla agus Conán maol mallaethach mac Mórla.

Níl rámhaighdadh Sãoill le fágáil. Teafhbáineann an leapainm rín nápi cladaípe é ran gcat. Déanann ré puro eile pheirín. Cuirpeann ré i n-iúl dúninn go pairb ré glan inis gac bealacl. Ní pairb aon feall ann. An oirdé uis a taimic fiann éinig le n-a marbhad agus é na codlaod, nuairí dúnriaghs ré d'fhuagairi fiann comhphac air. Aict nuairí d'fheac ré taist, connaic ré go pairb ré i ráninn ag ríuaig Sãoill. B'éigean do comhphise Sãoill a iarrfaid agus ceapto do jinne an laoc áit meannach rín aict é a tiochlácaod go dtí ceaptlár ríuaig fénne Laisean, i n-áit a marbhá, puro a tuill ré go mait.

Ní hé Sãoill an t-ainm do b'í aip i dtorac aict doibh. Soineadh ran tráil i gcat Cnuca é, agus b'í ré aip leat-fhúil aip rín amach. Áip an aibhír rín, cuirpeadh Sãoill (ionann goll agus caoé) mar leapainm aip.

Ír dubaċ doobħonac an puro é cuimniugħad aip reċeal a báir. B'í fiann agus Clann Daoiċċe i gcomnuride aip a lopg, agus pā deiread, do fágad ē san ríuaig, san burdin aip taobh caiplige cħuwarde. Ní pairb għreib le n'ite aige, agus maroġi le deoċ ní pairb aige aict uipce għixxt. B'í a biean i għurdeact leir, agus mol ré b'ī imteoċċad. Dubajiet ri naċċ reċappad ri leir go deo. B'í a naimdei ag teannad ip-teac aip, aict ní pairb mait iddiib ann, cé go pairb ré san biaż għan deoċ aip fead tħioċċad la. Com paxxa agus mara a neart, tħog ré an mallaċċ agus an buille uarid i n-ēinfeact aict monuap, "tēiġe ann caiteam ann gac nist," agus rāġunġeado aip pā deiread. B'feoġġ liom ē 'na Orcap p'ein. D'fulejx ré pianta, cħuadtan agus vit-tidé ċaipre, aict niċċi għejji ré aqwa tħad d'awn puro.

Maroġi le Conán ní pairb ann aict amadán agus cladaípe do jiepi reċalta ājnejte. Aict ní mara rín do b'ioċ na reċalta i għomuride, agus tħad cħut eile le fágħaip aip ċuajnejse Ċonán ran għur id-rije aċċa. B'í

ré maol gan bhléas, do réir maoile éinn agur maoile aigne, aict ní raibh ré gan thírneac, agur leir an fírinne a rád, if pollúr ó na nuarcéaltaibh féin go raibh tréite ann nári pérotig le bollrcaitheacóit nō le leibhreacóit.

CAT CNUCA.

Conn Ceadócatáe a bhí ina Árroisí nuaír tuigeadh cat Cnuca. Buidh mait le Cumall, Muirín Muncaomh, ingean Tarbh mac Nuadat, a phóraó agur d'iarbh ré ari a hataír i aict do heitisead é. Ófhuadairis ré leir annrín i i n-aithneadh a gaoilte. Óróisí an an tÁrroisí a tabhairt ruar, agur nuaír naéidh tuigeadh Cumall an rudo rín ari do ériuinnis ré a fhuairte ina ágair. Tuigeadh an cat annrín, agur marbhuijeadh Cumall. Tráctann an éird eile den rceál ari imteacáta Daimhne óis.

CAT SABRA.

Ír i n-aithriúr Cairebhe mac Cormaic mac Airt do tuigeadh cat Sabra. Bhí ingean álúinn ag Cairebhe dárbh ainm Sciamhsoluir, agur bhí ri le phóraó le Ríg na Déire. Aict níor chaitnis rín leir an bFéinn; bfeappt leó go mór i a bheit ina mnáoi ag duine aca féin, agur bhí de dhánaacht ionnta go dtus ríad a rogha don ríg, Sciamhsoluir a tabhairt d'óibh féin, nō fíche uinge d'óir bürde a tabhairt ina héirisic. Do ghlac fears mór Cairebhe, agur ériuinnis ré fhuasg mór leir an fiann a milleadh go deo. Capaó an radaí fhuasg ari a céile ag Sabair i n-aice le Baile Átha Cliat. Ír annrún do bhí an leadraó agur an leónaó. Do marbhuijeadh Cairebhe agur Orcas, an bheirt ceannróigt, agur a lán eile mairle leó, agur an beagán den Féinn do mairi i ndiaidh an cata rín, ní raibh cumaacht ari bhit aca rian tír ón lá rín amach.

AÍSAILÍM NA SEANÓRAC.

Ní róeal é acht cnuasach róealta agus táonta, a d'innír Oírin nō Caoilte do Phádraic Naomha agus tá comhpháiseadh.

CÁT FIONNTRÁGHA.

Fionnrcéal é seo. Ói ní ann uairí táibh' ainnm Dáipe Donn agus b'í an domhan uile fá rímacraige aige acht Eipe amáin. Rinne Fionn mac Cumhaill fud éigín ar bealacl aer Volcán, Rí na Fhlaingce, agus táimic Dáipe Donn go hÉipinn le ráram a baint amach ar Fionn. Thairi an troid go ceann lae agus bliathna agus do b'iongantac an troid i. Tácaí airm faoibhír níor iongantaise agus níor nímníse 'ná a céile, b'í ré ag na hallmhraisib, agus cé gur curios an ríuasg ríde leir an Bhréinn, agus go dtuig Tuata De Danann a gcongnam comháctaibh dóibh, do fágadh ina gcoraír chroí iad.

TÓRAÍDEACHT DIARMUDA AGUS GRÁINNE.

Tá an róeal ro ap na róealtaibh is faroe agus is bheagta dá bfuil le fágáil i dtaoibh na Féinne. Táplá go bfuair bean Finn bár. Buro mait leir porad aipir agus buro mait leir Spáinne ingean Cóimheas a bheit ina mhaoi aige. Níos mait le Spáinne eirean, amháin, agus éi ri ré geara ap Diarmuird i dtuadach leir. Rinne Diarmuird rin. An curio eile den róeal tráchtann ré ap an reacbhán a pinneadh aip fud na tíre agus Fionn i gcomhúrde aip a lóis.

Níos móri le pád i Spáinne. Is iontach do camáil a neacair Diarmuird tríd aip a ron. Cibé fud ruairí a gcuimheadh rí rium ann níos móri a fágáil ói. Seall rí i dtorac go bpórrfach rí Fionn. Ni faca rí pojme

rín é. Aict nuaipí a connaic rí é níos taitnís ré leí agus ba deas leí a focal a bpríseadó. Annín é cíup rí Diajmuro fá gsearaid go brórraodh ré i. Níos tús rí spáð a chroíde ódó ír d'oirig; ní pairb uaití aict fiann a feacaint. Agur i ndeirleasád na ríslíbe nuaip marbhúisead Diajmuro go cealgach níos bhrír rí a chroíde ag gort íg aig caorá, aict do bhrír rí an cealgairie.

TEACHT AGUS IMTEACHT AN GIOLLA ÓEACAIR: EACTRÁ LOMNOCTÁIN AN TSLEIBHE RÍFFE.

Scealta gheannmara iad ro. Mealladh curio den féinn ári Óruim reaneis nō i luings lomnoctáin agur a mbreiteit go tír coisgheoileas agur a gcuip faoi Óraordéadáit annín.

Ír duine ghuamhda é an té nach ndéanfaodh gáipe fá Conán agur a cairpin, nō fá na "cúis fir deas" ári muin eic an Giolla Óeacair.

BODAÍC AN CÓTA LACTNA.

Sceal geappí é seo, aict má tá ré geappí réin, tá ré dear agur ír riú é a léigear. Caol an lapainn, mac Riois na Teapáille a taimic go héirinn le n-a cup fá ciúr. Caitpeadó fiann géilleadó ódó, nō bheadh ári ghuas ann. Aict dá bphágtaoi aon laoc amháin a bainfeadó an buaird de le luas peata, bheadh ré rárta agur d'fhillfeadó ré ári air dá tír réin gan aon trionoblóid eile do cuip oíche.

Mar éonnachtar, bí jút mait inf na fiannaib. Aict bí curio aca níos peappí 'ná céile. Tá a phíor agaínn go pairb Oifín ina peatarde mait, aict do b' é Caolte mac Rónáin an peatarde do bphéappí dá pairb inf an bphéinn. Ní pairb Caolte gan mbaile an lá rín agur d'íappí fiann cairpde ári Caol an lapainn go dtagadó ré. Tugad rín dó agur d'ímteig fiann ag iarráid Caolte.

Ní theacard ré abfaoi gur capad air an fatac ba
grianne dá bpraca ré ariam. Ófíarphuis an fatac
ó fionn fát a turair. Leis an rceál a giorrúshad tarús
an fatac é féin i n-áit Caoilte agur glacadh é; agur
nuair taimic lá an peata fuairi ré buard go péid ar
Caoil an lapainn.

filródeact na réinne.

Tá go leor laoite agur dánta le fagáil i dtaoibh
na Féinne, curu aca i nGaeóilis na haimprise reo,
agur curu aca i nGaeóilis na n-áoir meathónaċ.
Opta rín atá realga, eac̄trai cata, caointe agur
a lán eile, agur ír deacair a rápušad a fagáil
i litrídeact ar bith ar binnear nō ar fuinneam.
Feileann an focal don gmaoineadh i gcomhréid. Tá
caint éiginn ionnta. Ar a léigeadh Ó úinn feicimíod
nac mbioi a fóile nō a cluasa dánta ag an bprile
ar fhamannaibh ceoilímpa nō ar fuaðarcaibh aoiúne áilne
na tíre. Feáċ an jann dear reo :—

“ Do gluaireamairi éum tulcha ór ciornn gleanna
Mar ar b'aoibhinn duilleabap na gceann ag fár
Bí eanlait ann ag ceileabap linn
'S an cuaċ go ceoilbhinn i nġacé aro.”

nō na ceatramha reo eile ag tráct ar mēinn īnn :—

“ Scaltajnaċ iom leitmeac Laoi
Tonn Ruġħardei ag buain je tráis
Dorján an daini o Maġiġ Maori
Būtje an Laoiġ o Gleann dā Maři.

“ Poġaqi reiġe Siéiġe għajnej
Fuam na n-or um Šliab għuwa
Mongaqi faoileam loppuri tall
Għajnej na mbaðu ór ceann na fluaq.”

Ba bheag uairí an fiann a mholadh :—

“Ní éanaimírne, an fiann, go ;
Bheag leó níos ramharadh níam,
Ach le file ír neart aip lám
Tigimír ríán ar gac siúard.”

Náic bheag an raoisíl do bhoíodh aca fadó :—

“Do fáiltíseadh riomáinn ag bantúacht Shéas
Suirteapí báirfeadh ír gléarthaí biaodh.
Cuirteadh oiféa fion ír beoibh
Mai bhuíodh cónair do mhis ír do chuid.”

Ach ní aip riudairí deara den cineál rin do bhoíodh
cúinne an file i gcomhúinidé. Do b'iomáda doiléir agus
amhsaí a nreacardh ré trír, agus aip nuaigis taidhleacháin
na, fírinne aige nuair a dteárí ré

“ epioréde cloiche
Náic glacann doilaodh trém epiic.”

Ba bhoíodh truaighe é gan bheag. Canann ré :—

“O'n 16 rin cata Gabhrá
Ní ñeaspnamairí teannlaibhreád
Ní ñabamairí ordeé nó 16
Náic leigmid oifna lánmóir.”

Ach cé gurí ñaoin ré na Fianna mai bín, b'í riud eile
ag cur aip do comh maic. Bí goille maic aige. Ní
cleacthadh ré “iota, tárt, ír tróiscadh fada” nuair
do mairí an fiann. Níos maic leis biaodh na manac.
Cuirí ré i gcomhúine do guríb é fiann

“ do coirfeadh a tárt
Ní hionann ír pplaist na cléipe.”

Agus cé gurí bocht an biaodh agus an deoc, níos b'í

rín an éuro ba meara de. Níor mait leir bheit, mar deir fé:—

“San fonn san gnaoi ag cónailleamh cloch
Gibé uair do-ghreibinn an gheim
Ír fada aoir go bhágsainn an deoc.”

Tátar a phád aonair nac bhfuil aict cumadóireacht inr an méid a baineas leir an aigsear roip pádraig agus Oifín, agus dár liom, ír ceapt e. Níl aon taighdeart do inRNA dántaib ír fine, an éuro ír luighe de.

Mai d'ubhlað céana, tá daoine ann nac círeideann go mba daoine raoisalta an fiann, ari cior ari bit. D'éite bhéige do b'i ionnta, d'ap leir an d'ream ro, agus d'éipis na rcéalta ro na céadta bliadain roim teacth pádraic i nÉirinn. Ni i nÉirinn amáin d'éipis rcéalta den cineál ro. Níl le déanamh agat aict cumhnuigéad ari feanrcéaltaib na Rómha ír na hÉigise, ari rcemor na Tír, agus ari rcéaltaib Ódin agus a compánaí i dtuairceapt na hérrpa. Feicfidh tú go bhfuil an déanamh céadra ari na rcéaltaib seo uile — daoine a bhfuil comhacht neamhaoisalta aca — d'raordheacht tháimise go riop — pírlíeoosa agus geara comh tiuisk plúiríreach agus do bheadh rméara dubha ari na d'ripleogais lá bheag hÉinne ran b'foghlair — an neamhcoitceannacht ag baint le gac duine aca agus le gac gníomh da ndearnadair.

Ír fios an méid seo. Ír fios go bhfuil comhalaíct roip litriúdeacht na Féinne agus litriúdeacht na Rómha agus na hÉigise. Ír fios go bhfuil trácht ari d'éitibh ran lúiar agus ran aenéir go d'fheach mar atá inr an litriúdeacht fiannardeacta, aict an gcuimhneann rín dhúinn nári mairi acaíl ná aeneas ná Hectori ná Prianam? Ba gnáir le hollamhnaibh agus le faoiúibh gan taobh do tabhairt do chuidíodh cata na Tír. Ní raibh aon Tír ann riomh, d'ap leo; ná m'a b'i, ní raibh ri faoiúibh ná comhactaí. Aict d'fág raoícap an Seapmánaí

foglumta rín, an Dochtúir Schliemann, a malaist te
rceal aca.

Aip an scuma céadra, an laoi ibréasg Seapmánaí
rín, an Nibelungenlied, a bhruiil go leorí jurodai inni
comhiongantac le juro aip bít dá bhruiil i litriðeact
na Féinne, ní círuigheann sí dúninn nár maír Dietrich
(Theodoric) nó Hildebrand, marí innreann rtaip na
nádóra dúninn go raiib Theodoric ina ríis aip an
loraíl.

Léigimír i reanrceal go nreacaró Cormac mac
Airt, Árroip Eireann, go Tír na nÓg, aict má léigimír
fén ní gába dúninn a círeordeamaint nár maír Cormac.

Is ionrda cír ríor atá le fágair i dtáobh na rídeos
inrna reanleabhráib. I scosad Saerdeal le Saill
marí rompla, léigimír go raiib taitise ag Muircead
agur ag Urian aip an ríde. Aict ní círuigsead é rín
nár maír Urian nó Muircead.

Seo é a bhruiil mé círge. Maír ríor sunr maír Urian
agur Muircead tarí ceann go scuircear cairdeasr na
rídeos ina leit, maír ríor sunr maír Cormac tarí ceann
a n-abhruigstáir aip a imteact go Tír na nÓg, má maír
Theodoric tarí ceann go n-abhruigstáir go raiib airm
iongantaca aige, agur go dtírdead ré le habacairb
agur le fatacéairb, cionnur ír féidir a ráid nár maír
Pionn nó an Fiann, cé go scuircear iongantair móra ina
leit?

“A cíomairle fén do gac aon.” Béir a dtuairim
fén ag luict na naomíramhlusgeasta agur na nreite
bhréig. Tá jurodai aip neimh agur aip talamh nac
dtaróibhristáir dóib. Agur béir aip cíomairle fén
agairne. Cítarí dúninn sunr círonna agur sunr
ciamhainfe an duine a círeordeasr do feancasr na nraoinne
agur do rtaip na tíre.

“An rceal seo do innriam daoibh
ionrda duine do cíualairó.”

ÓGLAIS NA BLIAÐNA 1782

Contra Auctoritatem

ÓGLAIS NA BLAÐNA 1782.

I—STÁID NA TÍRE ROMPA.

Níl pé eile i gtais na hÉireann, ó céadúin an Saranae a chubh millteas ari muineal Íanban cón gleineas glórthar le pé Óglac na Blaðna 1782. Ní airmíosim ná go nveineadh go minic gníomha mór a chroíla a éuair i ngeorreacht duib iongan tÉirinn do faoirbhadh ó Údarraacht gall. Muna mbeadh an míad do bain do Úrúce i'c corrail go gcuirfeadh ré féin i'c Haeðil Éireann juais ari na Saranais. Agur an Mallac leir, muna mbeadh an botún a bain do i gCionn tSáile d'atáirfeadh ré ari bun an náisiún Haeðilac in Éirinn ari. Maróip le gníomha gáile i'c gairce an tSáirfealaí, cuiro at le bpróid fóir ari ériodé gac Haeðil. Do b'i "muna mbeadh" i pé an tSáirfealaí leir, fóiríof.

Act do tóis na hÓglais Éire ari umar na haimleire, agur do déineadaí náisiún uafal eolsgaireas, paróibh, bpróimhar, bprígthar, chroíla Ó. Cum méid oibhre na n-Óglac do mear i gceart ám, ní leóri péalain ari tóraí na hoibhe. Buroí ceart an t-athar ari ari cumad an náisiún do bpréitníusgadh.

Do b'i Éire bpríste bpríste ari lár fe bpríomh i'c camduigstib Sarana. Do cuir Poynings Law Éire i ppileád-eap le Ríagaltaí Sarana. Ní raibh de ceao ag Parlaméid na hÉireann nuadólige do déanamh gan ceao ón Ríagaltaí gan. Do fínn Seoirse I na Spreamanna níor cnuadha. Do déin ré dlíge do chrap ari fad comact feire na hÉireann.

Do b'i a gcuir féin ag na Saranais le rna dulstib reo. Do b'ioi ceannuroidh i'c luict tionncraí na hÉireann ag dul i gcomórtar le ceannuroidh Sarana. Ní raibh

bac ar Saranais annraian bac comptaice do cup níomh na hÉireannais i bhfuirm dhigte, agus a n-earraraidh féin do cointaint. Ni raibh neart ag Éire cup ina gcoinniú. Dfáis ro Éire go bocht, a ceannuróidh go lagbeartasach agus a ceapadhóidh go diomhaoin. Ni raibh de chéadair ag Éirinn le tioscaib iarsaicta aict an méid do éadaing Sarana, agus ba beag ran.

I dtaoibh oideacail, ni raibh ag an gnáth Éireannais aict an méid a fhuaipí ré coir teine nō coir rscairte ó rna scoláspí bochta. Rílreacht i farrain i farrimreacht na haithbhairi go raibh rium aca ionnta. Ni raibh puinn tuigsear aca i mioncúppraithe náiriúnata i fionnraill.

Do b'í na Caitliocais forbairt febháca pianolaisté gan cead aca láimhrtig a bheit aca in aon ghnó poiblírde, agus ba mór an cup cum deipriodh ran ar an náiriún.

Do b'í rpioráid an traiéidiusaicta i gceoilrótibh Hæðal i fír Hallgæðal i gcomhuriúd am, agus do fearg ran don náiriún. Do b'í na Hallgæðil tuirfeac de chomhalaic na Saranaí, na ceannuróidh ciapaite ag a nolischtib, agus an tuat Caitliocas ar fciobaird cum buile do bualadh ar a reannamhád, cé go raibh na cléirí a gcomhair-uisgead a bheit tilip don ní agus umal don phaighaltar.

Níor b'iongnaid marín go raibh bac Éireannais ina coillghearram ag fairsing ari an gcomharac nuair a pleangte na Méaricánais na Saranais inerna Státaibh. Tíord an traoírfír in aghaidh an tiospánais a b'eadh an tíord, agus ba leibh ran do éoróidibh na nHæðal aon tráit.

Do éuir an coisíodh tall coipaireachta ari anam na hÉireann. Do chomhád abfúir ari bheit ag tráct ari faoipire i fír ari neamhrpleabúchar. Do togruiseadh annró i fír annró ari cleacád do Óéanáin ari airm i fír ari airmáil. D'áit níor deineadh aon níodh den tréan nō gur bágairn na Frangcais Éire do hÉabáil.

Do éuir an bágairt na Saranais ari círt agus i gcomhádach. Dá gcomhád an Frainc níomh Éire do hÉabáil ni raibh ré do neart i Sarana corf do éuir léi,

mar do b'í comáctai Sarana rcaipite ar fuard an domáin.

Do éris rán caoi ír leatréas do muinntir na hÉireann na hÓglach do chuir ar bun agus airm oibhreáil cumas iad périn do cointaint. Ni raibh acht gaoth an focail ó gásanacail na hÉireann. Do chuir a nrioghsas críteagla ar Sarana, acht ní raibh leigear aici ar an rceal acht a bheit cráidte, agus rcaoireadh leó, nó go mbeadh an gaoth a b'í á taictadh periódigthe.

Fé ceann miora do b'í ré rceap mile feair i gcumannaib na n-Óglach ag cleachtadh raiisdiúracha agus ag cur eolair ar ghnócaib cosair. Niор ०६१८ le haoinne intiuí gurib aon éuir maidhmte an níos rian, nó go bhfeachtai ipteac ra rceal. Cum mero ír bhealaít na hoibhe do meair i gceart mior thóir 'aigne' an náisiún do chuirínt agus éirim ír comáct ír lion gaoth oibreatha do meadaó.

Ní raibh cead ag na Caitliocais a bheit inína cumannaib ar dtúir, agus Caitliocais a b'eadh truiúr ar an gceartphar de muinntir na hÉireann. Do chuir Caitliocais paróiste cumainn ar bhan ina dhiaidh rán do na Caitliocais agus do glac Phrotastúnaig leó annró ír annró ina gcumannaib féin. Acht má b'í dulige ag corc na gCaitliocais ar airm do glacadh ní raibh aon dulige á gcoire airm airm do ceannas tá gcomúrranaib agus gaoth cabhair eile do tabhairt do rna Phrotastúnaig. Ní raibh ré te comáct acht éom beas ag aon dulige phianamail spáid tá dtír a phuagadh ar a gceorúidib. Do b'í trí céad mile duine dhoibh ullam lánfionnáir ar feairim i mbeannain an Daochail, nuair a thiofadh lá an chuaóitam — lá go mbeadh fáilte rómha.

Do b'i Éire cliaobán na chroídeachta riamh agus b'i banna banaltíra na ngráifídeach o tuis amhríse. Niор péiré nádúraise lacha ar uisce 'ná an tÉireannach ag raiisdiúrach. Ina ceannta rán, spáid fé ndearbh ०६१८ an fuadair fuinneamhail a táinig fúca i. Spáid tá dtír, agus ír tréise te comáct spáid ná rmaet, amail r mire airm an mbóthair coirce 'ná rruair.

Na Protartúnais fárdóibhre i ngeal áit a tóis ortha féin na cumannin a chur aip bun agus a gcur i bfeairas. Óireamh roilbhír gualáineac rám a b'eadh an óireamh rán, gan puinn caiteamh aca i ndiaidh ollmhaitheas an traoighail. Ní gnáit le n-a leitároi beirt órocmaitheasach ná leitleac, agus nuair a cuimhneáil rómha iad féin is a gcuir do choilbhírt aip rón a dtípe ní deinid aon dá leit dá noiceall.

Do túis na hÓglais omórf dóbh náip b'omórf fallra, aict omórf nádúrta náip boppí ó rmaict aict ó réime is ó capadair na n-oifigeadc agus ó n-a scáil is ó n-a scél. Bfeairí an t-omórf rán mar uirlis troma 'ná gunnaí móra, agus níor gába timtípi.

Níor b'iongnadh mar pín gur feabhs an nuagluaireact aip fuairt an oiléain nór riú gaoithe, agus gur bairis ré na ceaptimeall uaireact agus inntleact an náiriún agus gur gur tairis ré irtseac ina éilidh neart is eoláist na tíre, agus gur ag dul i dtíreis is i mbóiribh do b' méid na rtoimeasach rón.

II—AN TATARRUŞAÓ.

Do cuimheadh na hÓglais aip bun agus do cuir Éipe eoláir aip a neart féin. An fatac ciapaithe a tuggann féidir le deaip a feáileogá látope teanna, is a gheaga troma cnámaid, agus a bpráiteann an échuaðfeoil toirteamhail aip na gheagaibh pín, agus a cuimheadh a muingín aip a gcuimheadh féin, ba baoishil dá namhao é. B'fín é mar b' ag Éipinn agus is maithis a pacad i ngleic leí fearta. Do táinig atárruşad móri uiscti i ruimh gairid amhríche, agus ní hamhao atárruşad corporis aict atárruşad intinne agus atárruşad rriofaraid comh maith.

Oimicis an tromaíuim is an neamhruim de inntleact na coitciantacta. Scoil a b'eadh gáe cumann dá

geomháiltair. Do pléaradh inrna rcoileannaiibh rín gáe ceirt a bain le poilitídeacht i f le tionnscaíl an náisiún agus le n-a raoipre. Do mhfcladh inéinn an ghnáthúine agus do méaduitheadh a churo eolair. Táinig muinín ag na daoimh arta féin. Do chuirfeadaír rómpa níodh áitiúigte do théanamh .i. a dtír d'úticair do fhorbaird ó thaoifimhacht gall. Biodar beartuigte ari e théanamh. Do bhraiteadaír an neart ionnta féin, agus bár amáin a coirfeadaí iad.

Níor b'iongantaíge an t-acarpuisach aighe 'ná an t-acarpuisach corpora. Táinig bheir feapamhlaict do rna hóglais ó beit ag laimpiusach airm. Do thíos an cleacthaí iad. Táinig módmhaireact ina ngluaireact. An mórneacá a b'í ina gceannróidibh do lar ré rolar ina rúilibh if ina ngnáiribh. Seadh, agus ina mbalcairi — do ghléasadarí iad féin go tríopalaic if go peirtigte if go fáisceite. Dothein náisiún beo chlóra d'Éirinn in aon bhuadair amáin.

Tug an gluaireact na Protaptúnaísh if na Caitliocais i gcomluadair a céile. Ba mórde a mear ari a céile an caropeab. Do nochtadh teagchréigtheibh na gCaitliocais. In meast éad if formad a beit aca le Protaptúnaísh if amhlaird a biondarí ari rciobard cùm cabhrusach leó i ngeac rúise, cé go raibh coirfeite opta féin dul i rna cumannaiibh ari dtáir. Oimicis an fuacht if an t-earcáiptoeair círeoirí. Do leasaird teaf an capadair if an carphibh é. Do b'í muinntir na hÉireann ari aon intinn, agus do chuir ron tríomhluighe ari Riaigaltar Sarana, níodh nárdbh iongna.

Mi puinn mait neart dothreópuitge — neart marb. Mi puinn mait neart an fatais muna b'fhuil ré oilté ari ferdm a baint ari. Ina coinne rín, ní mór é comhact aibais gan neart cuiipp, tá mór a inntleact. I dtéannnta a céile if feaparí iad, neart cuiipp if neart inntleacta. B'amhlaird d'Éirinn é. Do b'í go leorí daoine páir-leigheanta in Éirinn le linn na n-óglac. Ba beas an cabaird dóibh an leigheann go dtí ran, marí bata

baileacha ar Sarana. Tá an Sarana clúar borthar iad n-óráidí iomadóriollacha binnbhríataraacha. Do bhí rí beagheann ar leipintínn feirfí na hÉireann.

Táinig neart corporcha don inéinn a bhí i gclóigeann na tíre, ám, mar gheaga ag bortha éiní a b'eadh cumainn na n-óglach.

Aghur do bhí dlúitceangal roip an neart corporcha iñ an neart inntleacáta, agur iad achaon fé gmaect na toil céadna — toil na tíre. An cumann ro a bhí roip an dá comact in Éirinn iñ ead a tuis an neart tar éis meádon don náisiún.

Do bhí tionta ran Eóraip ba lionmhaire fé Ó Daoine 'ná Éire — 5,000,000 peairíra lion a Ó Daoine an uairi sun, acht ní raibh thír diobh ba lionmhaire rluas fé airm 'ná i. Ni raibh náisiún ann ba tréire i gcomhar 'ná i. Do bhí curile cíordóe na tíre ag pheabhadh le neart, a gheaga ag teannadh le fagairt, a hintinn aibid eolaisairgeach, ar mire le tionscar, agur aon gmaoine amháin mar péalct eolaisiùr dá muinntir uile. Is raoiríre a dtíre d'úctaír. Aghur nuair iñ mian le náisiún beoibh láidír a bheit raoir agur nuair iñ eol dhí ciornáir feidhm a baint ar a neart iñ deacair i do rítop, agur mairis don díreach a círrfeadh ierteac ag Éirinn um an dtaca ran.

B'íad na feirfí inéinn aibid leíri an náisiún, agur b'íad na hÓglach a gheaga corporcha. Níor bhí aon neart aitheir neart na scumáin. Do bhí comcheangal roip na cumannaiù i ngsac círge, agur gac círge fé luigseadh éinn airm, agur an ceatrap ran pheasgarach o'aon ceann airm coitceann amháin.

Ní raibh ran aonraacht acht an ceapt. Do chuir pé deirte iñ fuinneamh iarna hÓglach mar ghléas cogair. Do chuir pé ina scumáir comhgníomh do Ó Dónaill go nobann ar fhuair an oiléamh go leíri pé aca ag coraint nó ag curcata é.

III.—THE HÓGLÁIS AS OBAIL.

Do éiní an náisiún nuathbhoisíte aitne ari a neart agus ba a ghearrí gur éiní rí in úil an t-acláirnuigad a b' i tap éir teacht ari a hanam ír ari a haighe.

Do b' i coirteite as tulachib ari ceannuirdib na hÉireann eapparaidh do éiní go ciontaib iaraícta. Ni pairb cead as Éirinn mar gád tadhála do déanam le haon tír ran Eórais aict mar coilteócad Sarana é, agus b' i Sarana an learmhátaip i gceart.

"Ding den leamán a geoilleann i fín," agus do túis na hÓgláis ran. Do glacadapí éuca pocail Swift agus do déineadapí rún daingean láidirí diob .i. gac eappraíod ó Sarana do bógha aict an gual. Do cuimheadh an rún i bhfeidhm i ngac cumann in Éirinn agus do déin an náisiún beart d'á neir.

Do géill Sarana. Do ceaduití rí d'Éirinn cairdear ceannuirdéacta do déanam le náisiún eile agus gnó do déanam leó. Ni pairb ra mero rín aict plámar ám, mar do déin rí uisce ré talam cum corc do éiní aganfhor le gnó na hÉireann amuig. Do éiní ceannuirdib na hÉireann eapparaidh go dtí an bPóirtíngéil. Do b' i an tír rín cairdeamhail le Sarana agus do déin rí foighil ari na heappaib. Do ceantáil rí le lám láidirí iad, agus níor éiní reacataipe Sarana ina gcoinnib, cé go pairb ré ceapt aige ran do déanam. D'íarppi na hÉireannaig ari Ri Sarana coscaid oifigait ari an bPóirtíngéil, aict ni déanfaidh. Annpárn d'íarphad ari coscaid oifigait ari ron na hÉireann agus do éiní ran corc leis an gcalaois.

Do tearbán ran náib ionann cùir na hÉireann ír cùir Sarana, agus do cuimheadh na daoine as maectnam ír as caint. Beadh ari Éireannaig fearta fearta ari a mbonnaib fén d'á mbuadh mait leis dul cum cinn. Do beartuigeadapí cupí in úil do Sarana ná cuimhneoir riuar le tuille píaoileála uaiti, agus do cuimheadapí éiníge rín gan aomóill. Na hÓgláis a déin é.

Is minic a tágadh teacáití o complaictai na n-óglach le céile cum ceirteanna náisiúnta do pléid oifionn is go scurffidír dorf is tacat ina scuir oibhre. Comairpli ceanntais is comairpli conndaeche ba mór biond aca, acht tar éis tamall do commórtáil comhdáileanna cùisí is comhdáileanna náisiúnta. Comhdáil Dún Seanainn i mí Feabhra 1782, an comhdáil ba tábactaíse dár commórtáil le rna hógláis. Do bhí thíos céad duine ag an gcomhdáil mar teacáití ó 25,000 óglach. Is gléarta go huafal, agus gluairgeacht normáil, focair, ríuamhá fúta. Dotheineadair gac ceist do pléid go neodlairgeach is go fadaíodhnaí is go leir, ra trilige go náibh fuaiméant is ríuaim le gac comairple ari ari cinneadair.

Do cuipeadh rún áirithe i bhfeidhm ag an daill eacatac rian. Is go náibh ré míleaghtac d'aon dreach acht amáin, do'n Rí, do tigearnaibh is do gnáthfeir na héireann duliste do dhéanamh dhéireannais. Do glacadh leir an rún d'aonghus ari fuaro na tíre. Ní náibh aon 'má'r é do toil é' ag baint le héileamh na héireann ann rian. Niop call dí é. Ag éileamh a círt a bhí rí, agus bhí a clann ullamh láncheapaite ari tríorth agus ari báir dfainghail dá mbuadh gába é ag baint amach a círt dí.

Do bhráit na feirfí go náibh caibair le na n-air, agus do cuipe Papulmérí na héireann ríaoit míshnis ari. Mar aodúbhraodh é, do bhí dreach rípoilte áitpleáiseanta ra Papulmérí um an dtaca rian. Do bhí dreach ríob comháil glancoróideach is dfeáofarla de dhfainghail.

Híattan an cainteoirí ba liomha binnbhríaithe aige oifte. Feap réimí uafal a b'easád é, go náibh mear ag cás aip. B'é an feap ba mór éail ann é, agus ba tréife lucht leanamhna. Feap macánta rímpliúde gan éam gan élaon do b'easád é, agus gan uair acht raoipre a tíre.

Nuaip do noctaí aighe an náisiúin ag Dún Seanainn niop b'é dearmad Híattan failliúe do dhéanamh. Do cheap ré gur míthiú don Papulmérí a comháit de ghníomh a dhéanamh. Da bhris rín do tairis ré malairt ari thileagaird don ní agus b'é rún comhdála Dún Seanainn

chiorde iŋt cnáma na malaipite. Do mūrcail rē rpleóndar iŋt mórtar iŋt comholað iŋt comhaoideam aŋt fuaro Éireann uile. Ni paib cumann óglac rā tīp nári gaird a burðeacar le Ḥiattan.

B'éigean don Ri iŋt da maſaltar gēillead aŋt, agur 'Ville na gCeapt' .i. Bill of Rights a tairris Ḥiattan, o'adomáil.

Nuaipi o'adomáis feap iŋto an Rioſ an Ville do bī átar aŋt gac aoinne. Iŋt baoglac go paib an iomarcá átar aŋt éuro aca. Ói Ḥiattan go rārta iŋt go burðeac, agur adubairt guri cūp ran deirle le clámpar roip Éirinn iŋt Sarana.

Do bī flóod iŋt a cárde go mírarta le caint Ḥiattan agur adubairdor nári leórí ran, go gcaitfead Sarana a claongsabál aŋt Éirinn o'adomáil iŋt do tréigint.

D'fheagair Ḥiattan agur adubairt guri b'aimreac iŋt guri leanbhairde an gno a cūp d'fiaċair aŋt aon náriún adomáil aitħreac maij rīn do déanam, agur guri leórí an adomáil bī déanta.

Ba mait an rċealardie an aimrif, agur do bī an ceapt as flóod. Ni paib feap aŋt an dail rāpoilte rīn com għarċem ħreac ná kom-padaplaðna leir.

Ba għajid ina b'iaro ran guri teartu iŋt o Sarana ferdom a tħiġi i'xtaqob ceannurdeac ta riunice do cūp aŋt Éirinn, agur ba beq an mait do Ḥiattan 'Ville na gCeapt' muna mbead na nōgħlais. Do pérdead aħbarca iŋt do buairead d'jumanna, iŋt do l-aimprejal aŋt aŋt fuaro na nērifjeann. D'ejrus a għoċċall aŋt na nōgħlais agur do bainneadar reaġġar aysta pēn a cūp rċannha aŋt an b'reap iŋto. Ba mait an mairi do Sarana e do sejjell ri aŋt. Do cūp a maſaltar junn i bferdom as adomáil nac paib aon ċall aici ċum aon tħiġi lei do cūp i bferdom i nērifinn. Ni paib jaġi, ná nill f'għid, aon meaġ as Sarana aŋt aon caint akt ammien aŋt tħiortja binn u i għclardeam agur aŋt torann tħrean na nġunna.

IV—meat na hÓgláC.

B'fín céim eile ari agair agur ari na hÓgláis a bhrídeasár. Ba mór an teacht amair ag an dtír é i gcuimhneacháin. Ni i gcuimhneacháin poilitídeachta ná i gcuimhneacháin raoiúise amáin do táinig feabhar ari an náisiún. Do curaeadh deantúirí ír monarcílainn ari bun. Do bhí neart ag muinntír na hÉireann coraint ó dhúighe do chur ari a n-earráid. Ni osb éagair doibh a gcuimhneacháin do chur ag obair agur do curaeadar. Do bhí rírur gnóta agur cuma na hoibhre ari an náisiún ag baile agur mear ír cail ari Eirinn amuig. Na hÓgláis ba bun leir an obair.

Ní raibh aet aon contabhairt amáin ra rceal annraian .1. go rcairfead na hÓgláis agur go mbreabhar Sarana na feirfiú. Teacáití píomárdheaca a b'eadh tímír ar fhad ceathar. Ni raibh rmaist aet ari an méar do toisí na daoine .1. an ceathartha aonair.

Do tuis fhlood agur daoine eile go raibh dulbhaint aca le na hÓgláis comh contabhairtaí ír bhí an rceal agur do cheapadair é chur o baoisal.

Do commóradh comhdáil náisiúnta na n-Óglac mra Róturna i bpríomhcháití na hÉireann. Do bhí thí céad teacáití i láthair agur bhí curio aca ina bhréifíri comh maist. Ba bheag is ba mór an pháirc san amharc baile Átha Cliat le linn na comhdála. Bhí an catair lán d'Ógláis, iad ag gluaiseacht go huafal ír go bpródháin, a gceímeanna ag freagairt do bheiméannaibh ceoil na bpródháin ceoil, ag tionnlacan a dtaoireac. Do bhí bhratacaír ír pubiní ír datanna gléineacha mar bpráid ari fhad thí. Do bhí an catair go leir ag pheabhar le hanam ír le dhuireacht. Ba mór an pháirc baile Átha Cliat, an catair álúinn uafal, na laethanta ran.

Do bhí beirt ag an gcomhdáil ran ra Róturna agur ír opta do bhí bár nō beata a dtíre ag bhráit, lapla Chaptlemont, ír Earraghs Protartúnaí Óighe Colm

Cille. Do biondair agraon iirtis ar uacetránaid na n-óglach. Do togsað Chaplemont agur b'i an lá caillte.

Pleidce léigearnta, galanta, uafal réim, bog, rocair leanbairde do b'eadh Chaplemont. Do b'i ioncár uafal fé, agur anamhearr air, agur a lán cairde aige. Ni pairb' aon taitneamh aige do éogað ná do t'fhor. Árrofear a b'eadh é i gcomárti na riottána. Ba ñeacaír a fáruighað t'fagáil i gceannas mórphúibail repórtais. Ni pairb' ann aon gníomh dána mírneamhail do déanamh.

A malaingt fan ar fad a b'eadh earrpos Óriple. Feap seapcúireac dána uairpeac a b'eadh é. Feap mírnis ír gníomh a b'eadh é, náct pairb' puinn mear aige ar comártai róipit ná ar bualað reiat. Saranaé do b'eadh é a taimis in Éirinn, acht do b'i ré ar taoibh na hÉireann go viseac ír go macánta, agur náct gheannmhar an rceal é gur d'óicíse ná beadh Éirí pé rmaect as Sarana in diu dá dtogstaí é in mead Cháplémont? Do b'i flood ar buile. Do tuisg ré pén ír a caitheoidh dá mbuodh gába t'fhor go mbeadh an t'fhor gan déanamh, agur do círpeadóir in iúl do éac go mbadair go mírásta le Cháplémont. Ni pairb' le déanamh annfan acht an Papluméiro do learpusgað ír do ceaptuighað. Do círpeadóir pún cum a déanta ón dált ruair go dtí an feir, acht do buadach ar an pún as an bfeir, cé gur a dháinig Spattan go pairb' gába le deiriuighað, acht gur do luéit na feirfe pén buidh ceapt an deiriuighað do déanamh.

Do b'i na hózsláis i bpongse. Do b'eadh oíche reup, nó an Papluméiro do t'fhor, agur do b'i a phior as na feirfei gur b'fín puto ná déanfað Cháplémont go deo. B'fín é pé ndearbh pairb' bheit comh dána.

B'i flood ír an t-earrpos as fógsairt éogaíð, as an gcomhdáil. Do b'i tionspóireacáit ír ariúdín ír teapairdeacáit i dtaoibh na ceirfe. Táinig eagla ar Cháplémont, agur do cuij ré an comhdáil ar achlá go mairdin lae ar n-a báisius.

Do tionólað an comhdáil ar ariúdín lae ar n-a báisius pojnt an am ceapt. Ni pairb' tarb cupla duine i

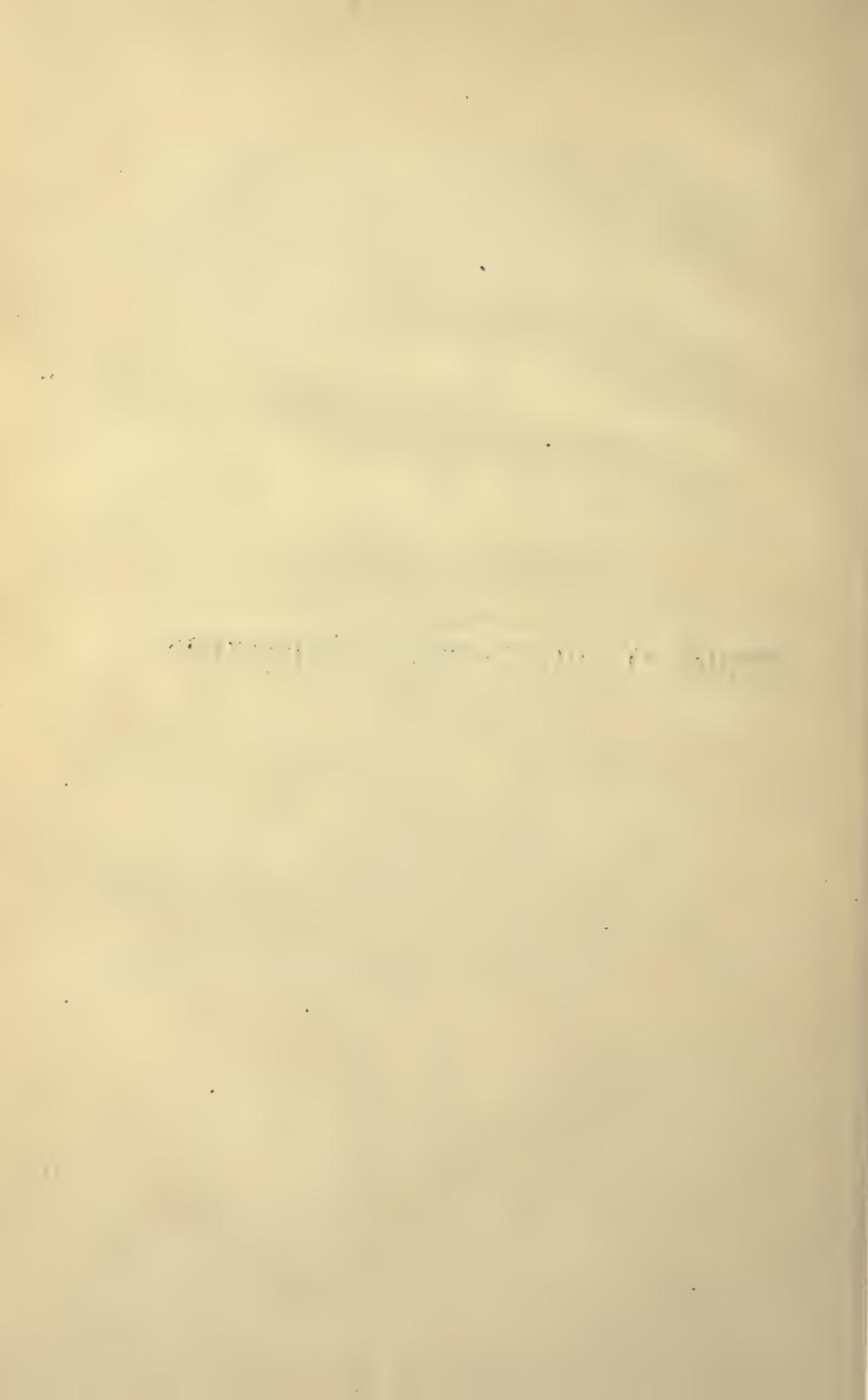
Laethairí fáil Chaplemonc ír a cairde. Niор ceaodúis rē aon gno do théanam, acht do rcaip rē ír do rcaip rē an comhdáil go bhfáit na bpríte. Nuair a taimis na teacatairí eile b'í na doipre dúnta agur b'éigean doibh dul abhaile.

Ón lá fán amach do taimis meast ari na hoscailis. Ni phairib a fhíor aca cad buidh ceapta doibh a théanam. Do tuait a lus ari a las aca. Do cleactharoír aifim anois ír ari, acht ní phairib aon truim aca ra gno. Do tángadair cupla uair i mórríubhal rcpnúorthúigte or comhair Chaplemonc. Do ghlacadh rē umhlaodh uata agur do comhairliseadó doibh bheit ina mbuaċaillib marie agur panamaint ciúin macánta. Do rcaipeadó rē annraian iad agur é go lántarapta leis féin.

Dá ndéintí comaire ple flood ír an earrpois agur cónair tosga na bfeirípi do leapugadó ní bheadh an rceál map do b'í ina thiald fán. Dá ndéintí an gniomh mifneamhail, agur rmaict do chur ari na peirípi le faobhar clárdomh dá mbuidh gába fán ní bheadh peirípi i bPapluméiro acht teacatairí a bheadh ann le toil na ndaoine, tosga le guthanna na ndaoine. Do caitearóir fán bheit rpeagascáid don náiriún. Ni bheadh rē i gcumars do maġaltar Sarana a leitároí a bpeabat ná do ceannac agur ní rciobxfai a bPapluméiro ó minnntip na hEireann map deimeadó, map ír iad na peirípi "ainmnígte" do bhol an náiriún. Dá leapuigstí an mod tosga, ám, agur dá gcommeáotai le céile na hoscailis ni leisfead eagla do Sarana cur i gteac ari Eipinn.

DÁL GSAS.

Scritto ad un Teagard Dercarter.

Scriúdach ar Teagasc Órcaptae.

Má ghnítear rmaointe i fteagasc na Seanfcol feallra, a bhí ann anallóid, do léigearán agus do repórtaid go chruinn beact, agus an teagasc rin do cur i gcomhmeas le teagasc agus le rmaointe na Nuadaircol a bhí ann le tús céad bliadhain anuas, tabharfaí faoi ndearaí agus tuisgean go bfuil deipí agus eirdírdealuiseadh rómór eatoine. Agus cad fé ndearaí an t-eirdírdealuiseadh ran? "Inn na neite a baineann le feallra, an bfuil aigne an duine ag bhrat ar an Uisgoapár, nó nácl bfuil?" Sin ceirt, agus an speagsta a tuisgád ar an sceirft rin ba é fé ndearaí an t-eirdírdealuiseadh úd a bheit ann — daoine á pháid go bfuil aigne an duine ag bhrat ar an Uisgoapár inn na neitíb rin, agus daoine eile á pháid nácl bfuil. Ír é San Tomáir Acuín ír feappí a tuis i fteagasc na Seanfcol úd, agus deipí reirean go bfuil gába ag an aigne leir an Uisgoapár le linn eolais na feallra do lóig is do fóláctar dí; mar go bfuil aigne an duine las agus gur rofúirurta dí oul amuša go mór agus ar reacphán ar bóitearib fada acheapnaíodh amhréirde na Metaphýsic, agus, ó tá rí cón las rin, nácl mór dí ttreoirurde a bheit aici, agus gur labhair é ttreoirurde a tuisctar dí ná "An tUisgoapár." B'rin é tuairim ír teagasc na fean. Acht ina coinnib rin tall, deipí "atair na nuad feallra". 1. Órcaptae go bfuil aigne an duine in-ann imteacht airtí féin, is é rin, mar aodéarfaí, go bfuil ar cumas na haigne ar a gúrtal féin, agus ar a neart féin, agus ar méid a tuisgriona féin, gan cabair san congnamh ón dtaoibh amuigh, feallra a ceapadh is a cumas is a cur i n-easáin i dtaoibh Dhe agus i dtaoibh gac a mbaineann le Dia agus le móráltaí. Ní hamhlaidh ba mian leir a pháid go bfuil an t-eolair a Seilbhéann an aigne ar an scuma rin dí féin, bunorcionn leir an eolair a tuisann an tUisgoapár dí: ní

luſa 'ná mar ba mian leir an feallra ir an Uſdoapár a ðeigilt óna céile ap fad .1. go mbéad an dá cineál eólaír ann, an t-eólaír a gseibtar ón ðfeallra agur an t-eólaír a gseibtar ón Uſdoapár, acht gan aon ceangal nō baint a ðeit acá le n-a céile. Ni nead, nior b'rin é an puo a b'i uair, acht a malaipit. Ir é puo a teaptuis uair ná a tairbeáint go raibh an t-eólaír, a b'i páigte aige féin leir an ðfeallra, ag teacht i ñteac go díreac leir an eólaír a tuisann an Uſdoapár dúinn, agur fheirin, go dtuisann an feallra deimne dúinn ap na neitib a baineann leir an Uſdoapár, ag cruitusadh eólaír an Uſdoapár nior roiléipe dúinn.

B'i an deasfún rín aige, acht má b'i féin, nior fas rín é gan díosbháil agur doçar mór a ðéanamh don feallra leir an dteagairc a tuis ré uair. Na daoine a glac leir an dteagairc rín, ní móide guri cuigeadar a sceapit é, agur b'férdir, leir, nac raibh uata acht deir a fasáil ap an Uſdoapár a caiteamh i leacthaib agur a cùp uata ap fad, dá mb'férdir é. Ap aon nór, ir é puo a támic ap go ndearmadaí an feallra a ðeigilt ón Uſdoapár agur ón ðfoillriusadh * amair ir dá mberdir gan aon baint aca le n-a céile ap aon eor. Dap le díream ñírithe de luict na feallra ir é an ðeigilt rín an puo ba mó le rád dá ndearna ðeacaptear i gcaiteamh a faoisail, agur dá bápp rín, fheirin, ir ead do tuis Courin 'ataip na nuad feallra' aip.

Acht tátar ag cromad ap céirt na Dearbhaile † do fchúdaí apír pá látaír, agur tátar ag mear nac teagairc fósanta tairbeac an teagairc ido ðeacaptear, .1. go b'fhl ap cùmar na haisne i féin a tmeoriusadh i sceapit ap b'ðtar na píinne ag tóiruidheac eólaír, agur i féin a coimeád gan imteact ap fuaidreamh inína ceirteannaib duba dorca atá iní an ðfeallra. Ir deacaip le daoine an teagairc rín a círeideamaint nō a glacadh cùca, agur ap nódig, an iongna ap bit é rín?

ag La Haye, ríárdóbaile atá i n-aice le Toussaint na Frainne do Rúgað René Descartes i mbliadhain ariúd 1596. I mbliadhain 1650 a fuair sé bár. Ni raibh sé aict oíche mbliaðna ó'aois nuaír a chuirteadh go Coláirte a bhí ag Cumann Fora ag La Fiche é. Do sheall Dia éirim aigne, Saptac, agus meabhair éasáin bárr uð, agus bí a phian air, cuardh ré ariúd aghaidh go tréan i n-eolair, go mórmór, inrna teangealachaibh, i n-áirímeasach,* agus i Réalteolaíar. Aict, mar sin féin, ni raibh sé ríasta leir, mar eolair. An leigheann agus an foighlum a bhí le fágair le n-a linn féin, ni raibh ionnta, díri leir, aict an oícheadh sin a phróinti, tuairimí, ceirteanna agus freasgair do bairiuighadh le céile agus iad a bheit de glanmeabhair ag duine, agus náicí ótuspeasach an duine sin i gceart iad ariúd ariúd cosúil ariúd bict, agus náicí mbeadh ariúd a cumas aon ceirt aca a repórtaidh ná a fuarscailt uð féin: foighlum gan bhris gan éifeacht a bhí ann, fil ré. Niop taitn Mod Orléacair na Scol leir, mar bhi ré daimgean ina aigne gurib' é an Mod Orléacair ba cionn triocair leir an donar go leiri. Ar an aðbhar sin, buaileadh iptimeas ina aigne gur ceart uð féin a ríceall do déanamh ariúd an mod sin do díbhit glan amach ariúd na rcoileannaiibh, agus mod nuaibh do chur ina ionad. Ni raibh Descartes aict ina rtócaí an uair sin, agus é ag fósairt do cás aigne an duine do bheit in-ann sac uile cineál eolair a baint amach do féin, agus sac uile ceirt móriú cnuairt dá bhrúil ann a phróteach, gan congnamh gan roilur ón dtáobh amuig. Agus móran bliadhonta ina thiardh sin b' é an teagasc a bhí aige dá thabhairt uair:—"Ni piopeolur go tuisprint," ariúd eisean, is é sin náicí leor do duine móran iuradai do bheit ariúd eolair aige, díri leir féin, muna bhrúil spéim láidir daimgean ag an aigne ariúd na iuradai sin agus a bheit ariúd a cumas iad a tuisprint go cnuinn beagach, i dtíreó go dtig leir iad a miniuighadh go roilleir uair féin: agus deir sé freisin "Is é ír foighlum fírinneacád dairiúibh

* Mathematica.

ann, an aighe a bhíte in-ann báramair ceaptaí ciállmhar a tabhairt i dtaoibh gáe uile níodh dá gcuimhneáip ór a cónmaíp."* Ni ó Platón ná ó Aristotele ná ó Óvúine aíbhit eile, dá mero a clú, ír ceaptaí dhuinn an foighlum rín a fágáil: ní headh, aict ar aír rí tuait agus ar aír rí tuairisgrin féin. Aíbhit an aothair rín, do thíos Dercaptear go scraitheadh ré féin modh nuaidh oideachais a ceapadh éin a taipbeáint ce'n caoi a dtiocfaidh le daoinne an fiocheolaír rín a fágáil.

An modh nuaidh rín do chumad agus do phiomad go cuimhne b'fín i an fadhb. Cérom ré aíbhit mactham, agus aíbhit phuaid a tabhairt faoi oideacha dó féin. An fadhb a bhí ré aíg foighlum na hAirméadachta agus na Céimreatain, ír iondha phuaid a fuairí ré amach, a tuis congnamh dó ina dhiaidh rín. Do rephúdúis ré modh mhuinte lucht na hAirméadachta anallóid, agus ba leipidh dó go phairí an modh rín go phimait ann féin, biorú nár tuigeadh i n-ionnlán aíbhit dtúir é. Ba é phuaid a deintí an trácht úd ná gáe uile ceist fá leithead a baint leis an Áirméadach do rephúdaidh ír do chuir tré cénile, agus do phróiseas leíriú féin, comh maith agus nádha phairí aon dhúlcthbaint ag gáe ceist le ceist eile. Niop tuigeadh an trácht rín go bpuil bunfípinní áitphise rofseicre ann, agus gur píosaíp na bunfípinní rín a baint amach agus úspáro a théanamh diobh am aíbhit a mbionn gába leobta. Aict do thíos Dercaptear an mero rín go hálúinn, agus marí rín de, do chuir ré pojme na phlaistlaíca go leipid a bainteann leis an Áirméadach do tiompuisadh ír do chuir i dtoll a céile agus bunphlaistlaíca móra coitceanna a baint arsa. Ni trácht-phaimid aíbhit Áirméadach Dercaptear annso, aict fa mero go bpuil baint ag an ealaídan rín le n-a éuro feallra. An taipbe móra a tainic don Áirméadach de bárr a faochtaíp, ní thíos linn chuir phios anoir aíbhit. Ír eol dhuinn, áintáe, gur b' é an modh (la méthode) do chuir aíbhit a chumad feabhas comh móra a chuir aíbhit ealaídan na hAirméadachta; agus ír eol dhuinn fheirín gur b' é an modh céadana úd a b'i

* Regulæ, Œuvres, xi. 202.

mar ḡaca agur mar ḡreobhrúidé aige, ag cumadó a éoda feallra vó. Má'r aíl linn feallra Dercaptear do chuirfint i gceart, ní mór dúninn an 'mó' úd do chuirfint go maic pheirín.

an mó (la méthode).

"Níl cnuairdeáirt ñorca ñorcailte ar bít, dá ñeacraíct nō da ñiamhainreáct í, nac bhfuil ar cumas na haisne i do nochtadh, agur do péróiteadh, agur do miniuighadh."* Tá an rmaoine céadna rin le fagáil i ngeáile uile juro dárí rcpioth ré, agur ní laist aon amhráin ariamh airí nac dtiocfaidh leis an níodh rin do échuituighadh. Ñréadach ré iptimeáid ina aighe féin, agur do éis ré an méid rin faoi nroeara. Ag bpeathnuighadh uaití amach ar an domhan mór Larmhuis agur ar gac a mbaineann le heoblairdeáct ír le feallra, dubhaírt ré annrín:—"Níl juro ar bít, dá ñeapbhúctaíct agur dá foileáipe é, nac féidir a bphéagnuighadh." Ír riú dúninn rmaoineadh go dtídt ír go domhinn ar an dá abhairt rin Dercaptear, péacaint an bphéadhfaimír iad a cabhairt le céile agur a tairbeáint nac bhfuil ro bunoscionn le n-a céile. Óir deirí ré:—

(1) Go bhfuil an aighe in-ann gac uile eolais a fólátarí uaití féin, agur

(2) Nac bhfuil aon euro den eolais rin nac féidir a bphéagnuighadh.

Aict cionnus ír féidir an dá níodh rin a bheit fíor i n-éinfeacht? Tuigann Dercaptear phreaghra ar an gceart rin dúninn: "Cao fé nroeara é," appa eirean, "Guri féidirí gac uile juro dá bhfuil ar eolais agaínn (nó guri dóbh linn go bhfuil ré ar eolais agaínn) a bphéagnuighadh? Tá, nac nroéanaimír aon juro de na prudai rin go leisi d'inniúcaidh go cnuinn agur go momhlán mar bhad ceapt."

* Disc. de la Méthode : 2 partie : 4ième Règle.

Síúd é, dá bhris rín, an teagasc buidh mian leir a chraobhcaileadh agus a cùl ór comhaip daoine:— ‘Go bhfuil aighe an duine in-ann gac uile rudo do mhionrúdaradh agus do tuigint; aét nach n'fearna an duine úráid ceart dá aighe, agus mar gheall air rín, sup láistimseadh ari neart, agus ari fártacht, agus ari comhacht na haighe.’ Bí an mod nuad ag teaptail go gceap, mar rín, cún na haighe do chreoirighéad go díreach ari bócaí na fírinne ag lorg eolair, agus do ceap Dercarter go scraitheadh ré an mod do cumad agus do cùl i ngníomh gan pioc moille. Aét cad é an mod é? “Ír é ír mod ceart díreach ann,” appa eirean, “gan an aighe do glacadh le fírinne ari bit go mbidh an fírinne rín noctuiseach go roiléir rofearcra of a comhaip amach; agus ní féidir an fírinne do noctaí ari an dóis rín, mun a ndeantair gac uile níodh do chruicighéad do néar piaglaca na hAirméacta” (i.e. i dtíreod go mbeidh an fírinne comh rofearcra le $2+2=4$, nó a leithead eile atá le fágáil iní an Airméact). “Soileipe na hAirméacta” a tuis ré air rín.

Ari an aibhír rín, níl baoghaí ari bit ná go mbeidh an aighe in-ann gac uile cineál eolair a baint amach, aét an dá níodh atá luarde tuar agaínn a théanamh, (1) gan glacadh le fírinne ari bit go noctuiseach go ion díreach don aighe i; (2) ‘Soileipe na hAirméacta’ do lorg le haighd gac rudo, mar ní dearbhótacht go dearbhótacht na hAirméacta, dap le Dercarter. Aét mair inn teac an eolair do tóigáil ari cloich buinn láidir do ghluaise, tá dá níodh a caitífmhí a feacáint, agus gan aon iontaoibh a bheit agaínn arta. Ír iad dá níodh iad rín ná “fiaónaire na gceadraodh” agus an “Cómairgáin.”* Ír é rudo a tuigtar le “fiaónaire na gceadraodh” an méar eolair a gceannadh ón dtaoibh amuise le riadairc na rúl, le héritage na gcluas ríil. Ír minic a mealltar rinn leir na céadraoda agus go scuiríodh an duib ina gheal oírainn, agus ari an

*Syllogismus.

athar rín, ní hiontaoir an fiaothaise ná an t-eolair a bheir riad dúinn, de bhí gso bhusil gába aca le galur agus le tréobhuróe nac bhusil aca ionnta féin.* Ní ceapt dúinn aon úraráid a baint ar an gCómhaigseán.† Do mear Dercaptear nac dtugann an Cómhaigseán aon eolair nuaoth dúinn tar éis mar a b' agaínn ceana féin, agus mar rín de nac bhusil aon mait leiti.

Aict i n-aindeoin gac a nrobairt Dercaptear, baintar úraráid ar an gCómhaigseán ag baile agus i gcein in i n-riocileannaiib feallra, agus in i na leabharaiib feallra. Ar an athbar rín, is piú dúinn an méid rín atá párode ag Dercaptear i n-aixaird na Cómhaigseáine do scrúdaod go haithreas: óip, má tá an ceapt aige-rín, tá dul amuigh ar na rcoluróib leir na ciantaib. Do minis J. S. Mill dúinn cao a tuis Dercaptear leir an gCómhaigseán. Is mar reo a gníchar úraráid dí, darp le Dercaptear:—“Tá gac uile dhuine romáphtha; is duine Socratear; agus dá bhris rín, tá Socratear romáphtha.” Aict, nil aon eolair nuaoth in i n-abhairt ñeirfeannas id ‘tá Socratear romáphtha’; nil inni aict ‘glaicadh-póim-né.’‡ An fios é nac mó dúinn a fios a bheit agaínn ‘go bhusil Socratear romáphtha,’ rul dá bfreathairid a pháid go bhusil “gac uile dhuine romáphtha”? Dáir Dercaptear agus Mill nac mó dúinn a fios rín a bheit agaínn poinm né, aict cé'n fáid a n-abhrann riad é?

“Is é an dul-amuigh mó a b' ar Dercaptear, agus ar Mill agus ar a lucht leanamhna,” appa an Doctúir O Cothais, “gur meagairdair nac dtig linn a pháid le ñeaphóthacht go bhusil an ‘pháid coitceann’”§ fios, gan a bheit cinnte ar dtúr gur fios gac uile pháid fá leit dá dtugann ar an pháid coitceann: mar fompla, ní féidir linn a ñeapháid go bhusil ‘an uile dhuine romáphtha’ (pháid coitceann é rín), mura bhusil a fios

* 2nde Règle.

† 14ième Règle.

‡ Petatio principii—S. τὸ ἐν αρχῇ αὐτειδθαί. Mercier-Critériologie, c. ii. 59. La valeur du Syllogisme.

§ Universale.

agáinn riomh-pé go bhfuil Socratear romártach, go bhfuil Seán i f Séamur, i Tomárs romártach, agus mar sin do gac uile duine den éine daona ari fad. Agus do cheapadair mar sin go scaitheadh an uile duine den éine daona do tabhairt fá ndeara agus d'ínpíúcaid, rul d'a bhfeadharadh a phad 'tá gac uile duine romártach.' Acht bi dearmad mór oifig iarsan mero sin. Niop tuigeadaí an phad coitceann i gceart.* Dá dtuigisoir, ari nuaig, círois nae ari an scuma sin a ghreibtar an phad coitceann ari aon eor, agus nae bhfuil call ari bit dhuinn an repúdaid sin atá i gceart aca do déanam, le n-a fágáil. Deipimíone guri féidir linn an phad coitceann do cheapad i do déarbhach, gan a phios a bheit agáinn riomh-pé guri fios an phad ionnras: † agus d'a bhíg sin, go dtugann an Cómhaingeach eolais nuadh dhuinn, nae phair agáinn ceana.

Dubhamasai tuar gurab é teagasc Ógcaítear go bhfuil ari cumas na haighe gac uile eolais a pholátar dí fein, má chuirteann an duine riomh gsan glacaod le fírinne ari bit go nochtuitheáil an fírinne sin go foileáip don aighe, fé mar a gnícapaí fírinne do euri ór comair na haighe in i an Áirímeacht (.i. go mbid 'Soileáipe na hÁirímeacta' ag an aighe i ngeach iuto). Acht, ce'n caoi a dtiocfaidh tuar leir an Soileáipe úto atá i gceart aighe? Tugann Ógcaítear freagair ari an gceart sin, mar a leanas:— na huidhí atá le repúdaid agáinn cun eolais a fágáil ina dtaoibh, iad do euri ór comairi rul na haighe, iad d'ínpíúcaid go cruinnt i go momlán — má gnícapaí an repúdaid sin i gceart, bhearrfai fá ndeara an cormhalact atá roip na huidhí sin, agus nochtarap don aighe go bhfuil cailíncheact éigin bunúsach ann, atá le feiceáil ionnta uile go leir, agus i ngeach aon iuto fá leit aca. Sin é 'mohd dípeac' na haighe cun eolais do baint amach. ‡ Ba é tuairim Ógcaítear gurab amháid a gníonn an

* Coffey, "The Science of Logic," I.

† Particulare.

‡ 14ième Règle.

aigse gac uile rmaoine dā mbionn inni do mion-replúdað agur pojnt eðlair do baint ar gac aon rmaoine. Aðt vðeipfarð duine, bþeroip, 'cē'n baint nō an ceangal atá roip na þudaí éagrambla a cuiptar ðr comairi na haigse, a náð sun feroip leir an aigse dul ó rmaoine go rmaoine á n-infiúcað go beact, agur eðlar iomlán a fágáil ari an dóis rin?' Þreagsta na ceirte rin, íf é atá marí bunþréim ag moð Þerçarter. Seo é an Þreagsta a þeir ré fém ari an gceirt:—Na þudaí go leip sun feroip eðlar do cupi opta, íf feroip iad do pojnt ina Þreacannaib, agur tā olútbaint agur cormalaðt bunúrac roip na þudaí i ngsac aon trpeit fá leit: agur ó tárila go þfuil, má gseimio eðlar cupinn ari þuo amáin ínf an trpeit, nochtann an þuo rin an céad þuo eile ðúinn, agur marí rin do gac uile þuo dā þfuil ínf an trpeit rin. Ruo eile fór, tā cálirðeact éigin bunúrac i ngsac aon trpeit, agur tā gac uile þuo ínf an trpeit ag brat agur rurðte ari an gcalirðeact rin: i vðrleð, má gsnitari aon ceann de na þudaí d'infiúcað go iomlán, go nochtari an cálirðeact coitceann rin. Íf é gnó na haigse annrin a Þéanam amac cao i an baint nō an ceangal atá ag gac aon þuo dā þfuil ínfan trpeit leir an gcalirðeact rin, agur a tairbeaint ari an gcomára rin cao i an baint agur an cormalaðt atá ag gac aon þuo aca le n-a céile. Aðt cuiptimio i gcar anoir, go vðteaptuigéann uainn þuo atá abfad anonn ra trpeit do cupi i gcomáear leir an gcead þuo atá inni, cē'n caoi a nðéanfarí rin? Seo é an bealað a nðéantari é:—Cuipeann an aigse an céad þuo i gcomáear leir an dapa þuo, agur cionn ri an cormalaðt atá eatopta; annrin, cuipeann ri an dapa þuo i gcomáear leir an trpear þuo, agur cionn ri an cormalaðt atá eatopta riðo þreiðin: fðeðann ri an céad þuo do cupi i gcomáear leir an trpear þuo, annrin, agur nochtann an comáear rin go vðpeac don aigse an cormalaðt agur an cónbnearf atá roip an céad þuo agur an trpear þuo. Marí rin do gac uile þuo aca i nðiarið a céile: an aigse

ag obairi ari an scuma rin, go dtí go nochtáir vi an cormálaict atá roip an céad rúd ra trpeit, agur rúd ari bít eile níor ria anonn gur mian leiti eolair chruinn a cùr ari. Féadtar a pháid, mara rin, gurab iad na ceithe neite seo a leanar, bun agur bárr, lári agur leitmeall an Moda uド Dercarter.

(1.) Le go mbéadó fírinne ceapta ag an aighe, ní móri vi an fírinne a feiceál go lom thíreach com roiléirí rin naé féidir aon dul amuigh ná meathall a Úeit uifte ina taoibh.

(2.) Na rúdai go léir go dtig linn eolair a cùr oifche, iñ féidir iad do riannnt ina ríseataannaibh.

(3.) Nuair a chomann an aighe ari na rúdai atá i ngach ríreit do ríruadaó, iñ i an cailíndeact coitceann uド iñ ceapta vi do lorg i dtóraí.

(4.) Iñ é iñ eolair iomlán ann, an aighe do thábhaitfá níoeapa agur do chuirínt an ceangal agur an cormálaict atá roip na rúdai i ngach aon 'trpeit eolair,' agur dá éagmhairiù rin, gach a mbaineann le bhris iñ te nádúirí gach uile rúd aca. *

2.

Tá ríruadaó déanta agaínn ari an mod uド, a ceap iñ a cum Dercarter, agur tá ré com maist agaínn iarrhaict a déanam anoir ari an scéad mír eile dá teagasc do cùr tré céile agur do nochtáid. "Nil ceirt ari bít eile iñ mó iñ riù dúinn a phróteac 'ná an ceirt seo:—cad é an rúd é 'eolair an duine' (i.e. an t-eolair a bionn ag an duine), agur cad iad na neite go dtig leir eolair a cùr oifche?" Do minis Dercarter dúinn iñ an mod cad iñ fioreolair ann, agur cùiseann ré an ceirt móri tábacta eile seo cùgaínn, annsin:—'An fioreolair é eolair an duine, agur ma'f eað, cad iad na neite gur féidir leir an aighe eolair a phágáil oifche?'

Tá dá cineál bprteannair Óigis iñran aighe,

* Disc. de la Méthode, Part ii.

agus i f 1ad na fheáiní a 1ad ar a bhráinn gac uile
bheitceamhnaí agus gac aon eolair eile d'á dtig linn a
beit agaínn. Ir 1ad d'á bheitceamhnaí 1ad ná :

(1). Bheitceamhnaí dhíreach na haighe ari púdai nac
bhrúil ari bít aét iní an aighe amháin (m. f. $2 + 2 = 4$).

(2). Bheitceamhnaí dhíreach na haighe ari púdai atá
lármhuisi (m. f. ir leabhar é rin).

O'r puro é go bhráinn gac uile fágair eolair ar na
bheitceamhnaíb' rin, agus nac bhréadófar mho eolair do fágáil
ari béalac ari bít eile ; má cailleann riad a mbriúis agus
a mbunúr, ir é rin le pád muna nochtar púdai d'úinn go
fios mar atá na púdai ionnta féin, ir fóillse nac
férdoipr fiofheolair ari bít, d'á laigead, a beit agaínn.
Tá, amháin, aon énuaírac amháin fírinne nac mbainfeadh
Dergáptir leoibh, a beag nó a móir, eadón, na fírinne
atá piactanac éun ullaighe Dé do comhionad : mar do
ceap r' nac dtiocfaidh leir an aighe, san Spártá Dé,
aon rcpúdai ealaíonta do déanam opta.

Ciomann Dergáptir ari an d'á bheitceamhnaí uo na
haighe do rcpúdai, agus ir é puro adeirí r' nac bhrúil
maitear ná taiphe ari bít ionnta éun cónlair do tadhairt
d'úinn, agus ari an aðbair rin, suí ceapt 1ad a chaitéam
i leattaoibh.

(1.) "Ir leabhar é rin": "piarónaire na gceáofrad" '
a nochtann an fírinne rin don aighe, aét ir minic do
meall na ceadofrad a céadana rin me, agus a chuirfeadh
an duib ina gheal oípm; agus d'á briúis rin, ní hiontaoiibh
a bpiarónaire, "óir, an puro do meall duine uair amháin,
ní ceapt do aon iontaoiibh a beit aighe ari an puro go bhráit
aipirt." * Dá mbair i an fírinne ir rimpurde agus
ir roiléire i, ní férdoipr linn a beit cinnte ina taoibh.
"Ca bpior dám nac gceaduiseann Dia go mbéad
meapbail intinne agus dul amuigh oípm, nuairí adeiríum
 $2+2=4$, nó, nuairí áitínmhíleasanna ceapnóise, nó puro
ari bít eile d'á fórho." † Aét céadra atá fágáta agam

anoir, mar pín? Tá teac an eolair leasta ar láp agur ina rmitóipini. An mbéid oírn anoir mo faoisal do cùrp diom gan aon fírinne a bheit agam faoi phuio apí bit 'ra domhan? nō, an gcaitír mó glacad le gac uile fírinne, tá deacraict liom a chéadearaint, agur gan a phior agam cad cuige go scéardam i? Fán opt go fóilli! "Cogito, ergo sum" (rmaoinim, agur tá bhis pín, taim), tá an fírinne pín comh roiléip rofearcre nac férdirí a bheagnuig. Féad! pín é an cloch duinn go dtóisfar teac nuad an eolair uipiti.

Sul tá n-abhrainm a tuille, áintac, i dtaoibh an 'eolair' pín, ní mór beagán a pháid i dtoradh ar dha níodh go bhfuil dlúthaint aca leir an gceart pín.

(1.) An tAimpreas.

(2.) An "Cogito, ergo sum."

Téanfaimid iarrhaict ar an gcead níodh aca, do miniuigh aodh ar dtúir. Ifreol do cás caid i 'Aimpreas' ann, óibrí deirimid apírt agur apírt eile 'níl aon aimpreas oírn nac dtiocfaidh ré' ghl. Bionn aimpreas ar dhine am ar bit nac dtig leir a pháid le dearbháct an phior an phuio atá or comairí a sigrne nō nac phior. Do réisí na bpeallramh iif é if aimpreas ann, "an cuma ina mbionn an sigrne nuair a bionn bheiteamhnaír aici dha déanamh, agur nac bpeadarann ri a pháid an phior é nō nac phior."* Bionn an sigrne i scárl roip dha comairle; nuair a bionn phioraimpreas uipiti. Dha bpiarpuigeadh duine dhoit cé aca baibh deire leat an hata a bhoibh ag apí gceadatáir. Ádhamh nō an hata a bhoibh ag Fionn mac Cumhaill, déarbhá nac phaibh a phior agat, nac dtiocfaidh leat rogha a déanamh, mar nac phaibh círeanna ná eolair agat cun t'aigrne do fiosruig aodh aon taobh: Béad 'Aimpreas' opt, agur 'Phioraimpreas Diúltach'† a tuigtar ar an aimpreas pín. Aet dha bpiarpuigeadh duine dhoit an mberd an Ghaeáltais dha labairt ag muinntir na hÉireann go léiri fóir, céard aodáearbhá? Béad círeanna látoife tábactaca cun a

* Coffey, Epist. I., l. 32.

† Dubium Reale Negativum.

nao go mbeao, le congnam Dé; acht ina gcoinnib sin tall, béaló cùirfeanna eile agat cun gan é do nao (faoisior go bfuil!). Béaló cùirfeanna ládroíe ó gac taoib — béaló amhréar oif — ír é ainn a tuigtar ari an amhréar sin ná ‘Fíoraimhréar Óileannaisceac.’* Acht tá amhréar eile ann freisin, ari a dtuigtar ‘Amhréar Órlouigste.’ Déarfarad duine leir féin, b’férdir, maro reo:—Tá an méar sin fírinne ari eolair agam aonair, agur cíordim go láidir é, acht mar sin féin buidh mait liom eolair nior fearr í nior círinne a fágáil aip, ionnior go mbeao in-ann a miniusaod agur a Óileannaiscaod go foileáir do duine ari bít a cùirfeas ceist cùgam ina taoib. Agur leir sin, cíomann ré ari an Ófírinne úd do ríomhaod agur do cír tré céile, mar a Óéanfarad duine eile nac mbeao riorthá ná eolair aige ina taoib. Cíordéann ré an fírinne go fios, acht gníonn ré an ríomhaod, amairi ír dá mbeao amhréar aip. Tuigtar ‘Amhréar Órlouigste’† ari an amhréar sin (mar adéarfará, gurab é an duine féin a cùirfeann an t-amhréar ari an aighe, cun a cír Ófílaicseib uirtí tuille eolair do fólátar). Ír fearrtoe eolair an duine an t-amhréar sin, má gnítar úráid ceapt de. Cé aca fios amhréar nio amhréar órlouigste a bi ari Ófícapter? Deirí Meicíeir agur an Doctúir O Cobtais gur fios amhréar Óileannaisceac a bi aip: “Tá amhréar oifm,” arra eifrean,

“Pour des raisons très fortes et murement réfléchies.”‡

Sil Ófícapter, mar sin, go náib an fíoramhréar úd maectanaé cun eolair a fágáil, agur ari an aðbair sin, go náib ré ceaduitigste aige an t-amhréar sin do bheit aip. Dá bhis sin, má tá an ceapt ag Ófícapter, tá deirle le heolair an duine agur nil bhis ná eífeacht i n-aon círd den eolair atá agatinn.

* Dubium Reale Positivum.

† Dubium Methodicum.

‡ ire Med. ix

3.

Ír iad na ceadraíða mar aon leir an aighe a tugann
gac eolair d'úinn, agur má gníonn riad-pan a ngnó
ra ceapt ír fioreolair é an t-eolair a bionn againn.
Ach, rul d'a nreanann an duine aon rcpúdað apí gno
na haighe ina gceadraíð, fíeácaint an nreanann riad
i gceapt é, tá iontaoib ionlán aige arta róimh ré.
Tuigtar do, fíeáirín, nac bhéadraíð ré an rcpúdað
rin do déanam apí a ngnó apí aon bealacl eile ach leir
an aighe amáin (ír é rin le páid, go scaitcraíð an aighe
fáirfe a déanam uistí féin agur apí na ceadraíð, an
fáid atáid ag obair, agur go bhfeiceann rí annrin an
bfuillid ag obair i gceapt nō nac bfuillid). Ach, muna
bfágatar apí cumar na haighe an rcpúdað ír an fáirfe
rin do déanam, níl aon fágair againn apí eolair cnuinn
ealaðanta. An fiormáithreach úd Órcaptear do cír-
fead ré ar cumar an duine aon rcpúdað ealaðanta
do déanam apí a chro eolair (mar, do ríear Órcaptear,
caitcap a círdeamhaint róimh-ré nac nreanann an
aighe ná na ceadraíð a gcuio oibhé i gceapt, agur
nac fíordoir aon iontaoib abeit ag duine arta). Má
tá an ceapt inír an méid rin ag Órcaptear, níl fiormá-
tholair le fágair ag aoinne; ach níl an ceapt aige, mar,
níl gno apí bit aige den bhíormáithreach úd, agur mar
rin de níl ré ceadraíscé aige úráid do baint ar.

Deir ré féin, amháin, go bfuiil círfeanna lárope
tábhactaca aige cun úráid a déanam den bhíormáithreach:—
‘eagla na heagla, go mb’fíordoir go bfuiil dhoicéirriora
éigin do mo meallað, ír do mo cír amuigh — gur
meallað go minic céana mé, agur go mealltarí go minic
fóir mé — ghl.’ Ach, ar cíula aoinne ariam a leitíeo
de rceal i mbairr bata! an bfuiil duine apí bit ra
domhan móir a béal éom vitcéilliðe rin, ír go dtabharfað
aon ájúd apí na círfeanna amairdeaca reafóideaca rin,
nó a círfead amhíreach ír dhoicéimeach apí an aighe, apí an
meabhair cinn, agur apí na ceadraíða do gheall Dia ód,

mar gheall opta — b'féróir go scuirpfeoir d'fiaċċaiħ aix a ċuċċo eolair do reprevaħ nior feappi, akt riñ a d'tiċċfaħ leobta a d'ċeanaam. Dā unctioni, nil an fior-ampliar ataq i gsejrt aq-Sercapte, ceaduiġte ná dleasċta, oħra ní fàgann ré ap ċumarr an duine cejrt an eolair do fuarċait ná do pereuteac ap ħealaċ ap bit. Ir é an fat a nveantap ufarid te Mod, ná cun na haixne do ċupi i d'trelo aqsur i n-eagħiż ionnari go unctionar rifi b'reiħe ammniżżeq coċċrom sőri do ġabbar, ap għad ruo. Akt, cuijeanni an fior-ampliar a b'i beaġt-um iż-żejt aq-Sercapte, d'fiaċċaiħ ap an aigħne a ruile to dūnaħ i n-aġjar idha fipinnej rottini-pi, gan għadha gan piastanar. An amħarid náji f'eid ré ufarid a ċeanaam den Ampliar unctioni? Oħri tisx-leiř an nivu nekk tħalli am-tampliar riñ a veit aix, aqsur iontaoħi do veit aigħi ap a aigħne aqsur ap a ċeċċafha inu an am għċeċa: cuijeanni an tampliar unctioni għadha għadha amac ap an aigħne, i d'trelo go mberid ap a cumarr b'reiħe ammniżżeq coċċrom a ġabbar ap għad u il-unctioni kien minnha. Ċimro, mar riñ, naċċ jaib aon call leiř an unctionar għadha ġu kien eolair do baint amac.

Miexi l-leaf an "Cogito, ergo sum," deifim idha go nveanann unctioni e réin do b'reaġiunusħa aq-Sercapte e ġie tħalli idha. "Smaoinim," appa eirean, "aqsur dā unctioni, tħalli." Nuaji aðeiri ré "rmaoinim" ir-fior idu ē, gan ampliar. Akt c'eo'n ċeozi a d'tiegħi l-leaf a baint amac ap riñ go b'fuij ré réin ann ap biċċi? Cailfaji a jidu naċċ f'idu a baint amac ap go b'fuij ré réin ap biċċi, muna b'fuij an b'reiħe ammniżżeq eile jeo na haixne aigħi rottini-pi, "An tē go d'tiegħi l-leaf rmaoineħha, ta' ré ap biċċi."* Akt, naċċ d'tiegħi unctioni f'idu le tuixiżi tħalli ċeana, naċċ b'fuij b'hiġi ná ħiex akt te n-a leitħero riñ de b'reiħe ammniżżeq? Aqsur, mar riñ de, cimro go rottleip naċċ b'fuij in-nafha mħarru b'paxx. "Cogito, ergo sum," ná i n-a ċuċċo eile dā teażżeġ akt "għlaċċa rottini-pi," o b'kun go bappi aqsur o tħixi.

* Balmes, Filosofia Fund. i. c. 6. § 68.

If é céad puro a chruaigeann Descartes d'úinn leir an mbunfírinne rín ‘Cogito, tui,’ ná go bhfuil Dia ann. If é bhis a bhi ag Descartes le Dia ná ‘rpiorad mórait, mó-lomlán, riophurde.’ Seo é an bealacl ina chruaigeann ré go bhfuil a leitέiro ann:

I. “Tá rmaoine agamra im aigne,” deir ré, “ap puro éigin rámait, lomlán ann féin, d'ap dual beit ap bit (existere);* agur dá bhis rín, tá a leitέiro i. Dia ann.”

II. “Ní péadraod an rmaoine rín teacáit ó puro nác bhfuil lomlán gan teopra, ní luigé ná map a tréadrainn féin é a chuirteacáim aigne féin; map rín te, ní fuláip nó tá an puro rámait lomlán úd ap bit ann, agur gup b'é do cùip an rmaoine rín i rpeacáim aigne: agur if é Dia an puro rín.”†

III. “Agur, puro eile fór, if eol dom nác bhfuil lomlán ná gan teopra ionnam féin, agur ó'r puro é nác bhfuilim, ní ctiocfaod liom mé féin do chruaigéad ná do cùip ap bit. Ap an aothair rín, caitfaí a nád go bhfuil Dia ann, agur gup b'é do chruaig if do cùip ap an raoisgal me.”‡

Dearbhúiúgeann Descartes ann rín go bhfuil an doman ann i ndáriúib. Tá Dia mórait ann féin, agur ní féidir leir aoinne do meallaod. Do chruaig Dia an duine agur gac níod dá bhfuil fa duine — an aigne, tuigín, meabair, nádair na rúl, éirteacáit na gcluas, motuigéad, tui. Aict, cimpeann na céadraoda céadra na rín ina luigé ap aigne an duine go bhfuil an doman ann larmhuis den aigne. Ap an aothair rín, tá an doman agur neite an domain ann i ndáriúib, óir, dá mbuod náic mbéad, béal Dia ag meallaod an duine. Map rín do gac uile fírinne go náib ambeair ap an aigne ina taobh ó cianait; chruaigeann Descartes ap a bealacl féin go bhfuil bhis if bunús leoibhá go léir,

* Cf. Discours, 4e p. ; Med. 3; Princp. 14.

† Cf. Discours. ibi.; Princp. 18.

‡ Med. 3; Princp. 20-21.

agus rín é an chaoi a dtógaann ré ‘teac an eolair’ an achaír aip an gclóic bhuiinn do ghluaire le daimín éto dar leir “Cogito, ergo sum.” Aict má gnítear rcpúdar aip an gchruimhseadh rín a bheir Dercaptear uair go bfuil Dia, ír an domhan ír eile ann, cífar go bfuil ‘glacadh-pomh-pé’ (petitio principii) ann ó tús deirfe. Mar baineann ré úráid aip an mbunfírinne “ní bionn aon puto ann, gan a cùis a bheit leir.”* Aict, níl aon ceapt aige é rín do déanamh, mar ní tig leir an bunfírinne rín do déanamh go dtí go gchruimhseann ré go bfuil ré féin, Dia, ír an domhan ann i dtorfa. Aip an abhais rín, tá an teagasc aip fad gan éifeacht.

Do thíos Dercaptear bunáite a phaoisail ag feacaint le phlaist agus bail do chup aip an oteagairc rín. Rinne ré iarracht fheirín aip tráctas i dtaoibh béalair, † aict ní mó ’ná go maic d'éirígs leir fán iarracht rín. Ír deacaír an chroí rín dá teagairc do tuigint, agus marí rín de, ní bacfaimid leir annró.

Ais feacaint riabhadh aip bheatá Dercaptear, tig iongna opainn. Feap do b'eadh é, a riabhadh éipim aighe agus gártach ír meabhair tarp báilli ann, agus d'úil pómóir i n-eolair agus i léigeanann aige. D'éirígs leir obair comh mór comh taiptheac rín do déanamh aip fion ealaídan na hAiséirímeadta go bfuil a cail leacata aip fud an domhain dá báilli, agus a ainm i mbéalaibh lucht léiginn agus roghuma ó foin aleit. Buaileann ré bótáir na feallra annró aip loings eolair,—mirnead ír meannma ann, borthaír ír fumneamh na hóige ina chuirleannaibh, agus iontaobh ionlán aige aip neart a tuigriona agus a aighe féin! —é ais ceapadh go n-éiríreodcaidh leir gac uile cíneál eolair do baint amach, agus gac uile cínuairdeairt do phróiseac aip a gúftal, agus aip a phuair féin. Aict, feac! annró atá ré anoir i n-umair na haimileire, agus gan aip a cumair an fírinne ír rímpliú aip bít do chearbhadh ná do déanamh-pomh, aict á chup féin i bponsc, agus i dtéannta,

* Principium Causalitatis.

† Ethica.

agur 'petitio principii' marí bunphréim aige leir an gscruthsadh a chéann ré d'úinn. Céard do bain tá tréoir é? tá, gur éeap ré an mór úd do éur i ngníomh inar bfeallra, díreacá marí do éurí ré i ngníomh 'ran dírimheacá é. Sin é an tuatail mór atá déanta aige. Tá a fhios agairn, tá gseipe an roinntaod a ghnítar ari fírinne na h-áirimheacá, agur tá méid a círtar iná gcoinnib, gurab amhrád i fhearr agur i fóillseipe a nochtaraid i ndeisceart na hÉireann, toisc go bhfuil na bunfírinne mórta fágta, ari a bhfuil gáe uile riú eile ag brait. Dáit, ní marí rín don feallra, óir, má círtar na bunfírinne féin i leacthaibh, agur má deirtear ná e bhfuil bpríos ná bunúr leobhá, nil clochbuinn fágta annamh ari a dtóigráid teacé an eolaír. Níor éan Dercaptear an méid rín. "Le d'uil inar bfeallra, cailltar go minic an t-ionlán," agur b'í a fheastaí rín aige riú é. Bí d'uil ran bfeallra aige; éard ré tap a thiceall agur tap thiceall a aigine; agur do loic a aigine ari. Siné an botún mór a minne ré, agur nil léigearán ná innriant fceoil ari an méid díosbhála a minne an teagaisc úd Dercaptear don feallra ó foin aleit. Fearr iongantaíc do b'eaod Dercaptear, gan amhras, dáit ní móroe gur cùinnsí ré ariamh ari an feanraod: 'In medio tutissimus ibis.'

sean-dán na nGall.

platon

Tairisim an Airte seo
do rna feirmeadh oibhiling an t-oibrar
ar fion na hÉireann,
Aobhán, 1920.

FOCALÍ AGUS A ÚRBUIL CÍAILL FÉ LEIT 'SÁM AÍSTE SEO.

Διγνε ἀναμέναται= intellectus possibilis.

Διγνε φεύγονται= intellectus agens.

Διηγήσιμαιμελάτ= Mathematics.

Διαμεσόλατόνται= Psychology.

Διαμ ιαράνται= irascible.

Διαμ πιανάται= appetitive soul.

Διαμ ρέαρύνται= rational soul.

Διαρρυθτόνται= transcendent.

Διάρρεόλατόνται= Ethics.

Διάτοραδ= senses.

Διαλεγάροτεόνται= sophist.

Διέμρεαται= Geometry.

Διομπαιό= a critic (philosophical sense).

Διηγάριταισχάρι= participation in.

Διμανούρι= communists.

Διγρόιμιό= objects.

Διαλλεγάν οδύνατά= dogmatic philosopher.

Διήμινε αοναμάται= particular truth.

Διήμινε ιομλάναται= universal truth.

Διόρματαιμελάτ= civilization.

Διυδάι φεάται= phenomena.

Διειλ δοναμάται= private property.

Διλτίν=imagination.

Διόνται αν φεάρα=theory of knowledge.

platon.

Ó'r fud é gur fáis feallra na Héireann a man go dtaingean ari feallra na Scol ir na hEaglaise, ir tábhactaíse do Óuirne i a leigeanam ir a ríomhdaidh 'ná aon feallra eile den treanaitheoirí. Ir agh an nHéireann a b'í an nómáideacht ir árra, agur ir uaití a chaothraoileadh leigeanann, roip ealaetha ir eolardheacht ari furo poinn na hÉirípa. Pé nómáideacht a cleachtuisi Impire na Róimhe, ir ó raoite na Héireann a fuair ré a ceacta. Ir mó feallramain a b'í ra Héireann ó Easaclitir go ndáirírtóilír poim amhríp ari oTigsearná. Saoite iad-
ran go bfuil a gclú ir a gcaill i gcair an domáin. Acht amáin Árígírtóilír, níor leig aoninne aca man comh mór le platon ari círrfai na feallra. Do dhéin Árígírtóilír obairí anachábaictas, acht mara mbeadh platon a bhí ann poim pé, ní bheadh leitíre Árígírtóilír agaunn. Tairbeáin platon don ríocht a támis ina dhiaidh an trúige ir feappi cun catrás na fírinne agur deirítarí mara mbeadh an t-eoláir fán a fuair Árígírtóilír ó teagasc platoín, gur beag de tairbhe a tiocfaidh ari a faoctar féin.

cúnntas ar a bheataidh.

Sap a ríomhdoicimíte an obairí a minne platon ari ron leiginn an domáin, ir ceart d'úinn cúpla focal a nád i dtaoibh a bheataidh. I gcaití na haithe ne do phusadh é ra bhláthain 428 poim teast ari oTigsearná. Le linn é bheidh agh éiríge ruar cuij ré anaistíum i bpilídeacht, agur nuair a tornuiscréid ari rturidéar na feallra, b'í man na pilídeactha ari a ríomhinni. Do clúdúisidh ré a rímaointe i dtéangeal bhláth, agur mara mbeadh gur leig ré don bfreidh pilídeactha a b'í aige féin cuij ipteadh ari a curio feallra, b'fherdip go bfaigheoir teagasc níor

buaine uaird. Ìr beag dà faoisial a bì caitte aige nuair a bì feallra a tìse dùtcéair fo glumta aige, agus obair Epaclituir ìr mò a leigseadh ré. Duibhseart an raoi rin nàrbh fèidhinn dùinn aon "fior" o fàgail, mar bì gacé aon juro faoishalta, ceannfàdach "as nit ari nòr rruatdain." D'aontuis platon leis an t-tuaipim rin, aët nuair a chom Socratér ari teagarc ari furo na catrach, do lean platon é.

Ìr é an truighe a bì ag Socratér nà, na taoine a ceirftiusgadh cùn a tearfáint dòibh nà rai'b ag aoinne aët tuaipimí, nà rai'b aon "fior" ceapt aige. Nì mait le fearb aoinne a bheit gá leigseadh dò go b'ruil ré aineolaic, agus d'éiris lucht na catrach cùn Socratér ìr cuimeadair cùn báir é. Do b' é tuaipim Socratér gurbh é an t-aon juro amáin a bì deiminiústeach aca rmaointe a baineann le bheara ìr rubáilci agus nà rai'b aët dat na fìrinne ari gacé aon raigar feara eile. Do comairpis ré do gac aoinne "airne a cùp ari fèin." Mar adubhramair ceana, do lean platon Socratér ìr o fògailum ré mòran ceacta uaird. Tap eir báir a mairisgirtir do cuaird ré i gceim ari longeolaир ìr ordeacair. In a tairistil i dtiortair tap leas do capaò Euclid ari, agus cuimeadair airne ari a céile. D'éiris capaòr eatorta, agus o fèis an muinteoiròar rin pian epi pèribinni platoim. Do cùp ré Aifric, Eigipt, África de, agus ìr mò leigseann a bailis ré o faoitibh an Oirthir. Coimeadòr ré gac tearfárc aca, ag maectnam oirca ina chporb.

Tainig ré abaire rà bhuadaidh 387 agus cuip ré fcoill feallra ari bun i nGáidhlin an Acadamh inran Aithin. Bailis na macléiginn cuige ó gac airò. D'éiris a cail ìr a clú, nì hamáin ari furo na Spéise fèin aët ari furo na hEòrrpa, agus ba mòr an cperdeamaint don Aithin a leithead de raoi a bheit ann. Nòr neamhcheitcianta cùn teagairc a bì aige. Ìr é nòr é rin nà riubal i mearc na macléiginn ag cùp ìr ag fheagairt ceirteanna rà còimplàd leò. Òn nòr rin do tugaidh pèirpatetici

(1. Daoine a bhoí ag riubal mórtimceall ari feoilfeallra an Acadamh).

Fuairt ré cuireadh ó Chára Ódó, Dáibh ainnm Dion, doil go Sipacúr éin an rí ós a chabairt fuaif. Do éanad. Ír é céad níod a thain ré ná círra cémreata a mhuineadh do Dioníriur, don rígs ós. Cuirp an rturdeap cíuaradh tuilleadh ír fears ag Dioníriur, marb buachaill leisceamail, cnámhdiomhaoin a bhi ann. Do éas ré dhuim a láma da mhaighistír agus níorbh fóláirí do Platón imcheact abaire. Do lean ré ari an mhuineadh le duthraict rian Acadamh go cionn scatamh eile. Do éas ré tuigear eile go Sipacúr d'íarradh Dioníriur a círp ari a leap aict do teip air gian. Ina dhiaidh rín níor círp ré ruim i n-aon rudo aict fa bheallra. Fuairt ré bár fa bhuadain 346 roim amhráin ari oigeasna.

A SCRIBINNÍ.

Ír mó leabhar a scríobh Platón, agus tá nór an file le feicint i ngeáid ceann aca. Marb rín féin, níor cum ré aon filiúdeacht. Ír iad na hainmneaca a tugadh ari a chuir leabhar ná — Apologia, Críto, Hórisiar, Simpórium, Phaedo, Poblacht, Críticiar, Na Dúigte agus moíán eile aca buidh liorta le háitreamh.

FEALLSA PLATOIN.

I—TEÓIR AN FEASA.

Seo don eagna a chiallúiseann an focal feallra ra Síleisír. Deipeann Platón go bhfuil an t-anam daonna ra doiríseacht, agus go ndeineann rí a thiceall ari an Ófírinne a théanamh amach, agus na ceirteanna móra a baineann leis an raoisai ro ír leis an

raoſal atá le teacht a phéinteac. Acht de réir an "Símporium," ní folairí don anam eolais éiginn a bheit aici ar dtúiř mar náic eolairdeac taoi an feallra. Caitífmhíod bheit ullam cún na fírinne a fhacaod mar ní fógluimeoscáid an feair fán datra gur cuma leis aige nō uairí i. Ní heolairdeac taoine go bfuil eagna iomlán aca i acht an oifead, marí is é an feallramh an té a loingeann eagna, níl rí aige céana. Is ionann an méid rín tuair is a pád náic é eolairdeac Dé an feallra, marí taoibh amuigh de Dia níl aoinne eile a bfuil eagna iomlán aige.

Tornúigean an t-anam ag déanam iongnaird de gac iuto. Is mó ceirt a bionn ag dul ra muileann uirtí go dtí go bfaighann an feallra an rceál a phéinteac. Rugadh an feallra ar iarrachad don anam chlárdte teacht ón scruaðcár. An iarrachad ro a déineann an feallra ar na hamharaiib a fócasuighadh cunpeann ré feabhar ar an raoſal is ar an mbéara go léir. De réir Platón, rín toradh eile a geibhtar ar an bfeallra. Déin. Socratér a dícheall cún a taipbeant do fhad ar capaod ra tráid air ná raiib aon iuto déineac aige, ná raiib aige acht tuairimhíod. Ar an scuma gceádona déineann Platón go bfuilimhíod go léir aineolaic acht nuairí a chuirimhíod cún doiríseac ariú dtuisgriona a rcaipeas, gurib é rín toradh na feallra.

Dá bpiſ rín is é Teoirí na nloea agus teoirí feagra meádon a feallra go léir. Ar an mbun ro atá a fearamh ná, go bfuil ann a leithead ro iuto mar eolairdeac nō Sárl-rior.* Is riopi an riop ro i gcomhnúde don té a rmaoineann. Címíod go bfuil eolairdeac ann, cuij i scáir, árthiomairleac. Tá an eolairdeac rín "toga ar bhanláróde árúite rimpliúde atá com roilleip rín agus go nglactar le n-a bfpinne gan aon chutuighadh." Is féidir eolairdeac a bheit ann acht cionnac? Sin i an ceirt atá pojme agus ra phéinteac a déineann ré de is eað geibmhíod a feallra.

*Scientia.

Dála Cant, do éus platon fé moeara go mairb
 difriúdeact mór roip iudai peata, an gnáteólar atá
 ag an duine coitcianta, agus eolardéact. Ír mo
 báramail a énuafragéann "fearg fa trád" ó mairdin
 go horde, aict bionn a n-umróir tré n-a céile. Fiaffuis
 de (ar nár Socratér) cad énige gur dóis leir go bfuilid
 fios agus ní féidir leir aon déiminisgád a tabairt
 duit. Ír minic a tagann plámaradé, agus imipeann
 ré ar mhána an duine coitcianta, agus leir an mbliadar
 cuipeann ré an dub ina geal air. An taoth eile de,
 ran eolardéact címio beart fírinne atá fios "I
 geomnurde ír go deo," cuipe i scárl i ndáiríomáireact.
 "Neite atá comionann leir an níod céadna tá riad
 comionann le céile" — roiléipre i reo a baird fios
 go bráct. Ír cuma cad a deintear leir an roiléipre rin
 níod cad a deirtear ina taoth, baird ri fios. Aict inína
 iudai peata má euirtear atárrusgád ar na iudai mórt-
 timcheall, ní baird riad ran fios, ré rin le pád, go
 bfuilid fios fé coinseallaib. Cuipeimí i scárl an
 abairt reo "tá 'Cloc na riottána' i gceataip Luimnís."
 Le linn na lochlannaí, ní bheadh an abairt rin fios, agus
 dá mbuidh iud é nárgéill Saorfield do Hincel, ní bheadh
 ré fios. Annían tá ré fios fé coinseallaib. Aict
 ra roiléipre tuar, bí ri fios, tá ri fios, agus baird ri
 fios go deo.

An bfuil aon ceangal roip an dá taoibh, roip iudai
 peata agus eolardéact? Cad iad na curpóiríde a
 baineann leir na céadraibh, agus cad iad a baineann
 le hólardéact? Éus platon iarract ar fheagras a
 tabhairt dúninn 'ran airte tárcamail uo "Teoirí na
 nídea." Seo an aigéoint a minne ré:—

1. Mar aduibairt Epaclitur leanann atárrusgád
 ar atárrusgád ar gac eolair a bhealtniúgeann ár
 gceadraibh, agus dá bhis rin ní feadraimír fírinne
 ionlána d'fagáil ina dtaoibh. Táid ag riopataírrusgád,
 "as mit ar nár rpután."

2. O Socratér (cé ná mairb aict cup fios ar bheala

aigse-rean) ufochlum rē, ppeirin, nāc fēroip Eólardeact a bheit ann gan fíjinni ionláná (cúip i gceár roiléirri).

3. Is leip go bhfuil Eólardeact ann, acht mar rín fēin ní feicimíod a curpóiríde i raoisal na gceadraibh, mar ní fēroip dúninn fíjinni ionlán a chur le céile ó eólar ceadraibh. Annraon, nuair nāc fēroip iad tófaighairt ó raoisal na gceadraibh, agur ó'r rudo é go bhfuil curpóiríde ionláná, rearbamhaí a nEólardeact, ní fulair nō go bhfuil raoisal eile ann, raoisal inambionn fiosphuaidí "ná pičeann." Is aip an raoisal ro a chugann Platon "Saoisal na nÍdea."

Sin é aitbháis Platon. Ba leip do go dtuigann aip gceadraibh eólar dúninn aip na curpóiríb aonarach, agur go bhfaigmid fios ionlánac aip an "fmaointea" i n-áip n-aigne. Do chuirtear rē an trilige ina bhuaip aip n-aigne an fios ionlánac a miniuighdúinn, acht cun an chuaibhceáir rín a bogaibh, do éruthuis rē Saoisal na nÍdea. Caitífmíod rompla a chubáis cun a teagart a foillriúighdú. Do chuirtear (agur Socratear, leir) go raibh i n-aigne an duine fmaointe dala Maitear, Áilneact, Daonnaact, rpl. Cionnár a beartócarde fmaointe mar rín ran aigne? Ní feicfidh ra domhan ro, ra raoisal amuig iad. Do chuirfeadh go raibh fear "mait," is capall "mait," is cailín "álunn" acht an Maitear is an Áilneact, ní raibh riao rín le feircint ag imteact mórtiméall. Irtis i n-aigne an duine do bhi na fmaointe rín, ámácaí. Ní fuaimeadó tríd na gceadraibh iad mar ní rabhadar ra traoisal amuig. Niop éruthuis an aigne iad. (Dubaírt Locke, Beagclai, Hume le n-áip linn gur éruthuis). Annraon, ní folair nō go raibh tarrfaoisal, ina raibh an aigne uairí eisgin, agur ina bhuaip ri róil giora cun na curpóiríde úd a chuirtear. Saoisal na nÍdea an áit rín.

Aipírt, is minic a cailleann duine nō rudo a áilneact, rtaodann riao de "comháiptiughdú" leir an "Áilneact" (an Ídea). Acht ní chorfhuigean ná ní imtigearna an

Áitneacht fén, fanann rí mar a gceadra innti fén coirde. I dtóirír is dhois linn go minic gur mar a céile dá rudo go heact acht nuaip a bhealtnuisimio nior géipe iad is pollur ná fuilid acht ag féacaint mar a céile. Cuirtear fisiúirí apí an gcláir duib agur tuigtear triantán air, acht ra bfigisiúirí níl gac don rudo a deirtear ra taighint atá ann. Deirtear, cuir i gceár, go bfuil fad gan leitead ina chuid línte, acht i ngsac líne den triantán atá apí an gcláir tá leitead, gan amhras. Níl apí an gcláir acht ramail, pictiúir den triantán ceaptí apí a dtpháctear i gCéimreata. Acht cá bfuil an fios triantán? Tá rí i Saochal na hÍdeas. Cuirteann an fisiúirí atá apí an gcláir an triantán (Ídea) "i gcuimne" dhuinn. Ir mó fisiúirí ñe is féidir linn a dealbhúsgað apí pháipeas nō apí an gcláir agur tá "compháiptiuigas" aca le "triantánacht" acht ní ceaptí a páð gur triantáin iad.

Cad é an ceangal atá idír rudaí neacá agur na hÍdeas? Sa "Phaedo" leigimíod go bfuil "comaoín" eatorcha, nō gur "láithreach dhoibh" an Ídea. Cíibeanna de rna hÍdeais, nō aitfirí opta, ir ead rudaí. "Ir feap Socratér." Ir ionann ran ir a páð go bfuil "daonnaacht" ag Socratér. Tá "daonnaacht" ag Áphirtioér ir ag Achillér ir ag gac feap eile, mar tá "compháiptiuigas" aca go leir leir an Ídea,— daonnaacht. Ni feap capall, amhras, mar níl "compháiptiuigas" ag an scapall le "daonnaacht" acht le hÍdea eile ná, le "capallacht."

Ón méidh rín tuigimíod cionnair a ceap Platon a teagairc go leir. Apí dtúir, bí fios aige go rai'b Éolairdeacht ann ir ná faectar a curpóisírde ra traoigal céadfaidac; annran náic poláir dhoibh ñeit i n-áit éigín, gurib é áit é rín ná, Saochal na hÍdeas, go rai'b ceangal idír an dá traoigal. Ina ñiaró ran do minis rí dhuinn ead é an rógt ceangail a bí eatorcha. Cun feallra platon a tuigint i gceaptí, ní poláir dhuinn feal an duine idír corp agur anam-dhfragáilt. Ir i an truisé

is feappi éun an rtaíri rín do foillseachadh ná duine aipisfe teaghlach agus a iarrathó air a roéal go leir (fír mar a mún Platon do é) do innriúint duinn. Tábhairfaimid Aifrithreoir air — is cuma ead is ainm do mar ni ceartuigean aet a rtaíri uainn. Seo cugainn anoir é:

Aifrithreoir:—" Féad oísm, anoir, agus cífirí corr. Ni féadfaí m'anam dofeirfint aet tá rí ionnam gan daibh. Uairí atáin, ni raibh aet anam ari faid agam, agus do comhnuigear — m'anam atáim do ráid — amearc na ndéite i Sliaab Olimpur. Is bheag róisgeac lágsac an saoigh a caitear pan áit rín. Do fuailear, comh maist leir na mílte anam eile, capbad is dá capall fé. Do tiomáin gac anam againn a capbad féin. Aet anoir is aifirt, ceip ari anam docht eac brioisí mar a rmaectusgadh agus do chuit an capbad comhgarac do calam, don éipe. Saileas an éipe an t-anam agus dofar corr daonna nō airmidheac uipí. Mairíp liom féin, do éipis liom go hiongantac go ciorn tamall, aet do bior im comhurde i Saoigh na nÍdeas go ronarac. Sa traoigh rín is féidir don anam gac iud a tuigint dípeac. Is ann atá Maitear, Áilneacáit, Daonnaac, Tríantánaac, gac Ídeas ná fuil aet a brioisíplaice is a ramalta ra domhan ro. I Saoigh na nÍdeas, bheirfin, do tuig curio de rna hanmanaiib na nÍdeas nior roiléire 'ná curio eile aca. Agus nuair a ceip ari na hanmanaiib a bfeapri tuigint, an capbad a tiomaint, nuair a tuipplingeadaí éun an domhan seo agus do clúdúigeadh i gcoigráib daonna iad, do deineadh feallramain díob. Nuair a tuippling anmain eile go raibh an tuigint nior luig aca beagán 'ná mar a bhi ag anamanaiib na bfeallram, deineadh níse teiothu díob ra traoigh rín. Mar rín do gac raigh anma de neár a tuigriona i Saoigh na nÍdeas agus geallaimre gur deineadh cealgs-párdteoiríde ra domhan ro de rna hanmanaiib is aineolaíse a bhi i Saoigh na nÍdeas nuair a cuipeadh corpra daonna oíche. Is minic a tainig anam ari air cugainn tar éir

tíreannfear dona mibeagairc a chaitreamh an fadó is a b'í rí i gcoinn dhaonna agur cuimheadh ari air ariúrt cún an domain reo i i bhfuilim gádair, capaill, nó ainnmíodh eisín do péir olcair an traoisail a cait rí ari utáir.

"Cáinig an lá gur teip oifim réin an capbaid a tiomáint go rílán agur do deineadh feairn dhom, nó b'férdirí gurib feappa òam a pháid gur cuimheadh clúdaid corporeola umam. B'í céadraida rí coir, agur is tíróta ran a fuairfeair eolair ari an rórt domain a b'í larmhuis dhom agur na huidhí a b'í ann, cé nár éisigh ré liom iad a chuirínt go mait. B'í an coir ag coiméad m'anma i n-aimeolair mar a bheadh píorún im timcheall agur b'é an t-aon bheadh amáin a shinne na céadraida ná, m'anam a ghlórach cún 'cuimníste' ari na hÍdeasib. Dá b'isg rin bain m'anam úráid ari an gcoinn cún na hÍdeasib a cír i gcuimhne òi. Dá b'fearcinn (le céadraid feacainte) móran daoine, cír i scáir Socrateár, Euphradoér, Áristophanéar, cuimheadh an pháidair ran i gcuimhne òam òdea 'na Daonnaosta' a chuis m'anam go roiléir i Saoisal na nÍdeas. Mar sin de, do gáidhnu mo eile agur rin mo rceál agat go nuaige reo."

cionnas a chuaró platon amuša.

Do rcpáidhreis Áristotles feallra Platoin agur ran leirmeas ar chairbeán ré cionnas a chuaró platon amuša. Ó mairdin go horóče, mar aodáisfá, do b'í platon ag cír riop ari na tréitíb "barrusigteaca" a b'í ag na hÍdeasib. Mar reo a fuairfeadh ari na tréite rin go phabair "rcapta leir" na huidhí a phairb "compháistiusgád" aca leó. Do péir Áristotles, do teagairc platon go phairb na hÍdeasib, cír i scáir Daonnaosta, Calmaost, Eaganact, larmhuis de gáidhnu áiriúste, de Socrateár, de Fionn Mac Cumhaill, O'Éamonn de Óvaléra. Acht má'r riop an rceál rin, ni féidirí aon ceangal a bheit iortha Saoisal na nÍdeas agur an raoisal céadraida. Dubhaingt platon gur i Saoisal na

níoea a fuairí ár n-aighe rmaointe mar "Daonnaacht," Maiteoir, ghl., mar b'eacta ag na cuspóirírde ionláná ran ann. Acht tuiginn, ár scéadraoda tuairisc óninn ár Socratér, capall mait, cailín álúinn. Tá nádúir daonna ag Socratér, marír feair é do réir ár scéadraoda. Acht má tá an nádúir daonna fén i raoisal eile, cionnar ír féidir é beit ag Socratér? Má tá ré larmuis de i raoisal eile ír leip nád féidir é beit ann ra traoisal ro. Annan, ón leipmeas ro a Óheim Áristotler, ír fóillir go noeagair platon amuigh agur nád féidir ceangal a beit idir an dá raoisal.

Tornuis ré ari eolairdeacht áitiúise — áproiomairpeacht ír béalfeoluirgeacht, agur ní deacair a chuirgint cionnar a chuid ré amuigh ionnta ran. Sa dá eolairdeacht rin, ír mar a céile an fóea agur an "fóeal" — ré rin an phro buidh ceapt a beit ann. Maectnuisimír ari an rompla ar áproiomairpeacht — an triantán ari an scláir dub. Ní féidir linn triantán "fóealaic" a tarras — ré rin chruantán ír línte gan leitead ann. I ngsac fíghúir a chuirimír ari an scláir beird leitead ina líntib. Dubait platon annan, ná páib triantán ari an scláir dub agur b'í an ceapt aige, ní páib triantán "fóealaic" ari. Ar an scuma scéadona i mbéalfeolairdeacht, ní féidir le duine beit mait ari fad gan aon locht ann — ré rin nád féidir leis beit mait go nífóealaic. Tá go mait. Acht dubait platon annan go bhfuil gac aon eolairdeacht mar an scéadna, cuij i scáir, ná páib daonnaacht i bpeair, capallaacht i scapall agur mar rin de. Sin é an trilige ina noeagaird ré amuigh. Do fil ré go páib gac fad eile "fóealaic" mar fírinne áproiomairpeacta ír béalfeoluirdeacta, agur do chug ré "fóeai" oifte go leip. Ar nár file do chruaís ré Saoisal eile.

Ír tábhactaí an peallramh Áristotler, mar taifbeáin ré go páib an fírinne ionlánach, cuij i scáir, daonnaacht, iptis i ngsac duine, agur ná páib ré i Saoisal fé leit. Actio sequitur esse, ari an dtopas aitnístas an chéann,

agus éuir Aristotles an ceirt, an féidir leis an ríuo ro "deanam" (agere) mar feair, mar capall, mar peann? Már féidir leó, annan tá daonnaict nō "capallact" nō "peannaict" ionnta (esse). Níl an daonnaict éil, i raoisal eile. Tugann na céadraða fír dúinn, Socratér, Eusiproér, Aristoteleér — cionn aip rúile iad. Deantaip pictiúir annan aip an ríltin. So dti ro níl aét fírinne aonarac ann. Soilipseann an aigne feadhmaic (intellectus agens) an "t-ionmlánoic" (euir i gceár annro, daonnaict) atá i bpictiúir an tríltin i gcomairi an aigne cumaraic (intellectus possibilis) agus ra "rolur" tuigeanann an aigne cumaraic a curróir pín (an t-ionmlánaic). Sin é an trílge ina ndeantap an obair (modur opearandi) i gcuimhne an feara. Taipseann na céadraða na curróiríde aonaraca — fír aipite ra rómpla. Annan tágann an ríltin i bfeidim agus ina thiaró an aigne feadhmaic (aip nór lampa de péir Tomáis Naomha). I ndeireadh na repíbe do-ghéibheann an aigne cumaraic fírinne ionmlánaaca; ír iad ran ír eolairdeacht ann. Sin é teagasc Aristotles pín.

Ní luibh na curróiríde ionmlánaaca i raoisal fé leit, ní luabhadar i raoisal na gceadrað mar (quā) ionmlánaic ó'r ríuo é nárbh féidir do rna céadraðaib aét curróiríde aonaraca a tuigint. Aét biadar i raoisal na gceadrað clúduigste 'rna "aonaracaib"; níor b'féidir leis na céadraðaib iad a tuigint mar gheall aip an gclúdaic aét do tuig an aigne iad agus é as obair, mar a connacamaír, pointe seo. Ní féidir leis an rúil "daonnaict" dfeircint, ní féidir leis an gclúdar é do éloipint, ní féidir leis an ríon é a bholad, ní féidir leis an oteanga é a blaireadh, ní féidir leis an méir baint leis. Ír féidir leó go léir chuaipiúc a tábait aip Socratér pín, aét ní tuigio ríao an daonnaict atá ann. Tuigeanann an aigne é, ámhaic, mar tágann an aigne feadhmaic an clúdaic de. Sin é an léirmheas a fírinne Aristotles aip Teoirí na ndear aip Teoirí an feara agus leis an ngearrpíontaí ro caitrimio bheit rípta aonair.

II—anamhéalairdeacht platon.

Dubait platon go gcomhurdeann anam an duine iarrtis ina scóip dala capbadairde ina capbad. Dá péirín, ír taid an scóip a fágann an t-anam a phian ari an raoisal ro — (anima utens corpore). Ír é reo an t-anam neárunta (rationalis) aict ina foídalear reo tá dá anam eile a baineann leir an scóip féin agus a gseibheann bár i n-aonfearaist leir,— an t-anam mianac (anima appetitiva) agus an t-anam laranta (irascibilis). Aír an uchoraú aitneáistír an earrann, agus ír é tograí an anima neárunta, eoblairdeacht ír a leitíeo. Nuair a binn feapr canncapac, feaprasac, nó ari bhuile ír é an t-anam laranta atá aí obair, agus nuair a binnn dúil aige i n-aon rudo, cuij i scáir, airgead nó bláth, ír é an t-anam mianac fé ndearaí é. Do péirí platon, pheirín, comhurdeann an t-anam neárunta ra ceann, an t-anam laranta ra cléib agus an t-anam mianac ra gsoile. Ír deocair a chuirtear aif pessibinniú platon an trí taobha den anam céadana iad ro nó an anam ann féin gac ceann aca. Deipeann an tOllam Mac Aonghusa, Coláiste na hOllcoile, i mbaile Átha Cliat, gur anam ann féin gac ceann aca : ír móri an t-eolair atá aige-rean aif teagairc platon, agus neártigim leir.

neamhmarbhacht an anima.

Bí beata aí an anam rai a dtáinig ré ipteac ra scóip, agus tar éirí báir an cuijp, ní éagann an t-anam. Dá mbuadh rudo é gur cait ré tréimhre bhearc, fuidhileacraí ra traoisal ro do-geoibh ro a áit ceapt rna plaitír amearc na ndeite ariúrt. Aict dá rai b ré oic, mí-bhearc, caitfead ré teacáit aif air i scóip ainmhrde éigin, i scóip gádair, cuij i scáir, nó i scóip péirte. Ni bhfaingró an t-anam bár i n-aon cop, pé rceal é.

Ír é an deimhiniúsgád a tágann platon dúninn ná :—
 Féad ari nudaí an traoisail reo agur cípír go mbaineann
 le gac nua galap rpeirialta a marbhuiçeann é, uair
 éigin, bheóiteacht le cosúl an duine, meiris le marann
 agur mar rin. Cao é an galap rpeirialta a baineann
 leir an anam? Peacád. Aict ní marbhuiçeann peacád
 an t-anam. Tá ré beo tap éir peacád a Óéanam. Nuair
 ná marbhuiçeann peacád i, ní féidir i a marbhuiçád. Ír
 ceapt dúninn a tábairt pé ndeara go náib platon nior
 tuigseannaisge 'ná Ápiritotler ari neamhmarbhacht an
 anima.

III—BÉASEÓLAIÐEACHT PLATON.

'San anam tá tpi taobha, agur ní mar a céile gac
 taobh aca. Ír tábacáisge an t-anam péarunta 'ná an
 dá ceann eile. Bionn an dá ceann eile mípéarunta
 go minic, agur cun an duine go léir a cipír ari a leas
 ír éigean do rna tpi cinn aca comhoibhriúsgád le n-a
 céile. Ní Óéanfaidh an beart ro mura mbeadh go mbionn
 an t-anam péarunta i gceannas agur an dá ceann
 eile umal do. Dá bpi's rin ní ceapt d'aomhne beirt
 "mianac" ná "lapanta" tap péarún. Ní ceaduithe
 do, leir, eolair a lóisí ír maectnamh a Óéanam ari an
 bphíinne ír ari an Áilneacádt ír ari an Maitear agur gan
 aon biaidh a caiteamh — ní Óéanfaidh pé rin an gnó i
 n-aon cón. Tagann "béara" ipteac annraí cun an
 "comhoibhriúsgád" a phaistiusgád. Beir Féarí cípír an
 páidí ír a comhoibhriúgeann na tpi taobha den anam go
 cneaptera le n-a céile, aict nuair a tógraíd ceann aca
 ari píne obair aon cinn eile a lot annraí do Óéanfaidh
 éagcónair.

IV—POLITIÐEACHT PLATON.

Léigimíodh fa "phoblacht" cúnatar ari an Stát ír fearr
 agur feallfhamh mar uacáitair innti! Aict ír léir ná
 péiroír na ceaptha a tairgeann platon fan leabhar rin

a cup i bpríomh coróice. Tug ré fén an méid rín fé ndeara agus cuipéann ré riortha "an dapa rtáit i psearr." Ní hítear deánfaimid repórtaidh aonair. Do bhi an duine marí fompla aige agus marí is léiriú dúninn ón Anaméolairdeacth tá tóir taobha den anam ra duine. Ári an gceuma gceadra, tá tóir pháirt ra Stát — na huacátpáin (ári nór an anma neárfanta), na raijsdiúirí (ári nór an anma laránta), na ceannuróde is na rcológa (ári nór an anma mhianais). Deánann na huacátpáin obair an Stát le n-a gcepcionacth is le n-a ngsaoir, na raijsdiúirí le n-a ngsairce is le n-a neapt. Cothúiseann na ceannuróde is na rcológa na daoinne le biaidh, le héadairge, le lóirtin, agus deánann ríord a gcuird oibhre don Stát ra truise rín. Beir an Stát go mait cónaí, agus ári a leas, nuair a deánann ná huacátpáin na dligte le chionacth, agus tuigtar "cotrom na fénne" don pheascach. Act caitífeo na raijsdiúirí a dtóir d'útcáir a corraint go calma ári an namad amuis is ári mearpleacaib iptis. Ni folair do luict tionncail a gcuird oibhre fén a deánamh, na dligte a comeád, agus eabhrusadh le n-a raijsdiúirí. Ni ceapt d'aon dpeam aca cup i gcealas ári an ndpeam eile. Beir an Stát go bpríomh láidir nuair a tabhairfadh gac taoibh aca airíte dá curio fén den obair — ri seo ári gceap, "an compháirtiúgadh" den Anaméolairdeacth.

Is iongantach an rceál é le hinneáint, act go deimhní is riortha é, supr ceap Platón na reifteanna céadra a leigean cumannóirí oifte sup ab iad fén a ceap iad le n-ári linn. Do b' é tuairim Platón sup ceapt earrparáde, aipgead, biaidh an Stát a cup le n-a céile cun leasuithe na ndaoine go léiri, marí ná tiocfaidh aon maitear dóibh ári "feilb aonarach." Rudo eile òde, dubraithe ré sup psearr an abairt "gac a bpríomh agat is liomra é fpríomh" a cup marí dligte ári an Stát go léiri ionnach sup le n-a comharrain comh mait leis fén a tig, a curio bidh, a curio aipgead, 'read agus go riú a mná. Ni gába dúninn repórtaidh a deánamh ári na tuairimí caitte rín. Is

pollur go bfuilteo beagánin reanta. Sin cúnatar aí
poilteadhéact platoín.

Níosóis féidir linn acht na rudaí móra i bhfeallra platoín a chruaodh 'fan airte seo. Dá chriúti a feallra go léir i nGaeilge, buidh bheag an rudo é i gcomairi litriúdeachta ír leiginn Eireann Óige. Acht "tá an lá geal ag teacht," buidheacar le Dia, an lá a déanfar an obair rím agus obair eile ná é. Má tairbeánnann an airte seo i n-aon cuma gur féidir an Gaeilge a éirí i bperíom i gcuimhneadh feallra, ní raostar i n-airtear é.

Ír domhinn na rmaointe a éirí platon ór comairí an domain agus d'fhoillris ré do rna feallramháinibh a táinig ina diaid an truise a bhfearrí cun na fírinne a baint amach. Duibhírt Cant gur feallram úgðarás platon, acht ír d'óig linn ón nór a cleacht ré gur cíopairde é, an céad cíopairde ra domhan, acht Íasmenroér amáin, bféidir. Do chruaodh ré gac feallra a táinig pojín a linn, feallra Socrateár ír teagasc Íasmenroér go rpeiríalta. Do tairbeáin ré cad ab fírinne ionnta agus cionnus a chuaódar amuigh. Annsan do éirí ré a feallra féin le céile.

Ír mó fear tábacastaí a lean feallra platoín. Ír féidir linn i d'feargint i litriúda bóna Ilaoimh agus chriúinní na ndítríeadha. Tá a rmaointe le fagáil i ngac litriúdeachtaí ra domhan acht ní éiríimid rior den turp ro acht cúpla ceann aí an "Aitír aí Chriort:—" —

"Baoir ír ead mian aí gceoilre do éirí inrna neitíbh atá ag imcheacht uainn aí coranáitroe agus gian bhoirtuigíodh cun na haité ina mberd Aoibhneach Siopairde agaínn, agus go bfanfarodh ré agaínn."

"Agus ní hí gceoilre an duine colnairde atá an tuaimneach le fagáil, ná i gceoilre an duine go bfuil

á mian i nína neitib atá larmhuis Óe, aict fa cíorúde
do bfhail a mian i neitib fíriofadálta."

Ni caintimid na locta atá i bpeallra Ólatom, aict
molaimid an méid a minne ré ari ron leiginn an domain,
agus tā gcaitri aracán ari an truise ina ndeasaird
ré ag bálaeरeaict i Saoسal na nfoea iр ceapt dūinn
cúimheam ari cónaireadh na bálaeरcolóige tā mae:—

"Mai ní bionn raoi gan loct,
agus bionn tā loct i n-aon raoi."

molings.

filioeact

CÚIS CÚMHA NA MUIMHNEAN

Maithuna Tomáis Óig Cuirtáin, — Méara agus Céad-

feapáir Coimseáise, agus ceann feadhna Údóinlaoscrád

Coimseáise, — Dfúilainn dúnúnpharbhád le feallbheairt

Sacraonach, ar an 8 Feabhra 1920.

Cúis cùmha na Muimhnean 'r a dúnúnis aorfa,

O Shliab geal gCú go dubaénoic Údárra,

O Ába na Siúire go ciúinairíb Léanloc,

O Daimgean Uí Ciúire go Cúm na nEasa.

Féart a gceartna 'r a n-ainghard ó'r léisír dam,

Táid rín reargta, cealgta, céarfa,

Ón bhrárrdal leathan do taistíleal indé cùgáinn,

Ais trácht ar eacraí marb an Méara.

Bliathar, beacanta, bárramhail, béalraí,

Áluinn, acmhainneac, amhrá, aobhá,

Cáilmeap, ceannarac, captaonac, caomhnaí,

Dáilteac, dearfúta, i mbeartaithe le daonnaíct.

A lám níor ériapta ó tabhairt na déipse,

Don fánac dealb bí i otearcaimh béal,

Eadaí aice le taife don taoibh nocht,

Ir an méid do ghlacfaid do gcaipead gan rpéir (

Níor éirí aitint ar dealb na rpéapta,

Ir ar náil na hanfada, do nácaí ar neallaiib,

Gur geairí uainn amar, ir atárrac gceala,

Nó bár fír feapoda de maitíb na Féinne.

Háip as earráid na habann le céile,
 Ír fán ap ceatphair gac macaire, as gheimhridh,
 San bláth ap éanannáid ná cantan mionéanlait,
 Aict caitlaic fáirs as reabhaic i ngéagair.

Ír gránda an máirg seo ap mardín ap Phoébus,
 Ír fáraón eadhera ap taithneamh na gréine,
 Ni fán don gealaig, do dallao a laomadh,
 Nuair fágadh cataíp geal Doppa san Mheára.

Mac Cúitáin polláin féitíglan,
 Mac ír mál den áprofúil Ghaeolaig,
 Niop bhearr do bároaib i n-áitreachas Féidhilim,
 Mac do bhearrí i scáilib raoir.

Bí ré teann le namhaidh dá tréine.
 Ír bí ré ceannra i n-am an phrórtis,
 Bí ré fheaghras, feallramas, leigheanta,
 Ár rúise gac leara éun teagairc na fíonne.

Oc mo nuáir, ír nuair na scéadta,
 Nuair tan róir, na n-ógs, na n-aorfa,
 Ár sciomartal lógráir, ár lócráinn laomac,
 Do dul ap feodcaidh i bhlóir a faoisail.

Mac náir meabhrus cam ná cláontar,
 Mac ba leabhair meabhair ír eipeact,
 Mac mar Sollam, go pollur i scéill glaim,
 Ír mac mar Sollam, ap coirniam na h-eipeann.

Ír ionrás fáidh ír dám le héipeact,
 Do bí ap an dtáin ór fáidh an Mheára,
 Dul dá n-áitreachas ba bhearna phró liom,
 Mar fuaigar rtáir ap a lán dá dtreacitib.

Cúparde caitláir, láidir, leathmásc,
 Ruisprde dána i mbeapna an baoisail,
 Tíseapnaí rtáit náir tár a dtreacite,
 Ír do mhar ap bároaib láncúir ríada.

Saoite roimhe le foirne a mbhéireann,
 Laoisí ba tonna ír do b'oilteoiríc tréite,
 De siolraodh bortha na Scotacáid do b'aorúta,
 Ír gur tairi n-a bhfolaithe do folcaidh ó phréimh é.

Saoil na rioghamac rioghdáraionn
 De raoigréann Mileadair ari dtigseadct tar tréanáin,ír,
 Le laocair lionmhar clárdeamh ír gheaga,
 O'laingheónaon draoitheadct gairdín riogdaet na hÉireann.

Saoil Éibhir Finn, an ríngearai craobhaí,
 Ír Éibearai mac Íar, ír ari lion uáidh pheamáin,
 Éibearai Scot ba ghráid ari eacataid,
 Agus Éibearai glúinfióinn úrclúimail eacataí.

Ari fhuoict Uigaine Mórba eoirí e céadúin,
 Ír Laoighaire Luighe, do tuit le Caol mBheag,
 Ír Labhráidh Loingsíreac tuis ruim a hÉireann,
 Ír o'éir capaodh do aifir fuailear riogdaet na hÉireann.

Oilioll Áine, b'í táitte i ngsaoil leir,
 Ír Oilioll Molt, go bloisceach laoesta,
 Ír Oilioll Mór, feair roirte Méidhe,
 Ír Oilioll Óluim ná n-óirítheart n-eacataí.

Ír a mac Eógan Mór na mbéimeann,
 Ír Mág Macruime do goineadó le hÉinne,
 Saoil Uí Domhnaill, ba cónfriúeac tréimhre,
 Ír Cimíl Eógan nári eoirí a dtigsean.

Saoil Súibne, ba pi ari Éireann,
 Ír saoil Uí Caomh, do siolraodh Éibhir,
 Saoil Fáilte Flóinn, nári tim ra rpéirplungs,
 Ír tuis Ceallaclán Cairil a ceangalaibh daora.

Sleacta Cuinn do b'í i ngsaoil leir,
 Ír fhuoict Eocardh Finn den tríolraod céadra,
 Saoil Uí Gúrdip, ír muinntíp Raoisallaig,
 Ír Tísearnáin fuailear ó Ruairíc ón mbhéirfin.

Seol Aonghus Íairil, ír Éatail ír Féidlim,
Ír Clann Con Mhára na hUallarcaí n-éarca,
Seol Maolfeadlaín a chearsaip Tuirseáin,
Ír Laochraí Íairce Úin Raité na mbéimeann.

Ui Óriain Ára, Ui Ceallaig ír Ui Chléirigh
Ír Óriain ón Eatapla, taca na tréine,
Órián Cinn Coiré, mac borth Cinnéire,
Fuairiù riap ír cothrom ír cornam na héireann.

Seol Társ na Mainistreach, ír gac Cappaíteach féin,
Clann Cappaíte Ealla, ír Cois Mhinge ari gac taoibh dui,
Clann Cappaíte Riabac na hUialbhros n-dolmair,
Ír Domnall Gliaodairí amairí o Óearra.

An tan do bhi an raoi geal traocta,
Ag luct an fill do rcaoil na pléiri leir,
Ba éirí le fiocht le roinfe an lae teacht
Söl vanríde on dtír go céile.

An Söl aothaird te Óriúac na maolcnoc,
Ír an Söl an dear ag teacht don céadna,
An Söl anoir do fuit go fuaocmair,
Ír an Söl amairí go dian ra mheala.

Do gsoil Cliorna épinna ón Leitcheais,
Ír do gsoil Aoibhill le viosgráf léi-re,
Do gsoil Áine 'n-a hárus fein air,
Agur riomhna árra árdoenoc Breime.

Do gsoil an Laorí o chiorde gan traocta,
Ír Ába na hUide ag dul riord d'á héileam,
Ába na hUide tap coimre ari caolcaib
An Arsgardair ar taoibh Daire aod teaf.

Do gsoil an Óannra leabhair, na méitbheac,
Agur gsoil Fionnaba, agur Ába na gCaoitac,
Gsoil an Learmain, agur Ába na Féile,
Ír gsoil an Ruactac le duaspas deapac.

Í goil Dún Uisce, Dún Cíbill, Dún Cléipe,
 Ír goil Dúna Builg do cluine' i nDún Laoighise,
 Dúnlar Fuaire agus Tuat na Néallac,
 Ír do goil Dún Suibhne i dtuairceart Éireann.

Tá Áit na nÓg le bhrón ag ghearrsol,
 Ír Áit na mBhrón dá phórtaiibh rceárote,
 Áit na gCloc san cloch le céile air,
 Ír goil Áit na nOr go scloifionn Cíleoidis.

Loc Cuiteáin do bádach a hÉigine,
 Ír cloif Sleann Cártá gair on Léanloc,
 Nil loc le phágáil náir árrouis gheimhsoil,
 O Cuan Fionntrágha go bán Óinn Éadair.

Níl cluain na cíil na tráinéa ceadha,
 Ar fuaro gac eungs ve cúngibh Éireann,
 Dap Duac, náir duadhach go rúisté i noéarainb,
 So buadharca i bpongc 'r a ngnáir mar dail
 ouib.

An goil tarb cás ba chláirtear d'éirteadct,
 Goil a mánla minn 'r a céile,
 Goil na teanb i n'aice, ír b'i ag glaothach air.
 Ír mo chreac tinn daingean, níor fheagair re
 i n-doncón.

Ír chláirte an oifna leis torais mo rcéal-ra,
 Ír dhéag me dorca doilbhír d'éarach
 Ón dtáisc do cloichear níl ronar im bhréitriú,
 Táimre coirte, agus rítoprao ó'r éigean.

Mo éar an phuðair leo ar tráinéaibh Éibír,
 Óibrí táinte dhronc i noúire cléibe
 Ár mbláthair úr, i n-úir san téarnam,
 Cuir éuma na Mumhan 'r a dúnntír aorfa.

An Ceangal:

Sin oclán go riombáis déagur golarra cnuaird,
 Ár gac ríárd is coimplána tā i gCoirceas na gcuain,
 An feap áluinn beit taitte pē clocháib i n-uaig,
 Tomáir geal foillánta Mac Cúrtáin uair.

“Saol na nGaeitheal.”

A péarla a féile

Ag iarráid mo leabhar — “Dánta Aoðagáin Uí Rataille” — a bhi ar iarracht uaim tamall fáraír an ceapt.

A péarla na féile, ar a tairce na n-ógs,
 A péiltean is péilteannád taitneamh is cló,
 Is é eipeascáit an méid seo do éanaim ic comhair,
 Tu téacs éugam go réanmhar ’r mo leabhar ic údó.

O’r léiri duit san Úaorlaid san Bladairleacéid beoile
 Sup tu an t-aonfearaí ra taoibh ro go marofinn do an
 tréoir,
 An raotáir úd Aoðagáin, is é eagarra nód,
 Fuaing fénire le géill dam ó fágairt geal óg.

Mar déarphadra an méid rín de agallam sóip,
 Ag déanam an eilim ná bacraínn go foill
 Aict sup léiri dam an téarma beit fada go leor
 Cun beit leigste pá pē agat ó bárra go tóin.

Ar ar leisir-re de tēer ir de feanur mór,
 Ar tréanriachtib dofta do fearfam i gcoiríon,
 Sae pécfúraib céimeasac ir a n-eacraí leó,
 Ni ghearrfínne don méid rin gan mo leabhar bheag
 nó.

Mac feanara a ghleas rcoil mágs Seanair na rlosg,
 Ir Saor Star do ceapnam ón naitír nim beo,
 Éacra miléris, mic bille, mic bheogain,
 Niop b'éisic an méid rin im leabhar bheag nó.

Ir laosair le lóig laoicta mac usaine móir
 Ir Caol mBheag da éir rin an fhlaitear do tós,
 Cun go n-eagrad gan tréanar le labhar i ngleo,
 Tar éir teact tar tréanmuis o frangcaib ari bóro.

Da leisfar ar helen ba taitneamaisce rno,
 Ir mar fean rife an céad fear do ceangail leí ar
 dtóir,
 Le fhaoc éntac hneagasc da dearcaib sun uisces
 An Tras coiri na caorcaib ir na cladaí cion rmó.

No Déisire cùir éad ar Mac Neasa tar fóir,
 Ir da caomhaib mar éagadair feadarcoin cíordá,
 Le déirfin an rceil rin téigéann calmaic Róis,
 Fa déin comhig Mériobé ir a garráil rlosg.

Scéala Riois Órléifin ir a aifgáin beó,
 Ir claoanib a céile le Mac Mael na mbó,
 Cúir leán duib ar haedlaib ir bhrata duibhróin,
 Ir círeacáitib ar Eirinn nár cneafusig vi fóir.

Conn Céadcaib tréantreasac aciminnéac móir
 Ir da méid a curt laoair mar bapraib a rcoir,
 Tar éir na noicí dtréanngat de ghráinnib teó
 Leat Eireann sun b'éigean do tabairt do Eógan.

Dáil Réada na hÉireann iñ curio Albion leó,
 If na Néarlaig do téarnamh ó Eacac Muige Meoðain,
 A nchréite go léir cùip ari meamhram rómham
 Nioph rceal liom an méro rín reac mo leabhar bheag
 n-ó.

Ari an méro vo ñein Séicriap de chantaireadct cónir,
 Ñoicéitear iñ Céitinn iñ dà n-abhrainn Róir,
 Scéala ari Mac Lachlainn iñ lomha an Óir
 Leabhar Aoðagáin ni ñéarrfainne ari malartusáin
 leó.

An tréanfhile tréantuisgreac tagarta i nglór,
 Saorcheap na héigre i ngrádum 'r i rcór —
 Eigeap Cláir Éirge an fáid feairamh ré beo —
 If Éireannas gac taoibh de go ñapraiib a ñrós.

Éift-re lem bhéictiub agur fheagairre ñóiub,
 If ná héimis ari aonchor a nascain oift fóir,
 Mar ba ñaoiglae dà réideadh an feairis im glór,
 So n-abhrainn an té rín cùip gansaird im meón.

Act ari ñaoigaltaet ná ñéarrfainn nioph ñeartar a fóir,
 Le méinn mait dot tréictiub if dot ñanar ñan rmóil,
 Le réigearntact nil céim oift ag feairis ra cónig,
 A peoplá na féile if a tairce na n-óig.

“Saor na ngrædeal.”

TOIRBHEART NA MÁTAR

Mártain meala Cársa 'r ead̄ taimis Séamus Ógáin,
 An macaomh aitir áluinn ba bpréasctha rceim ir gnáir,
 Táir ir rmiúil mo énáim é,
 Laict mo mama airí tál mé,
 'S ír fairsing rao mé spáid ari mo fárrfeap ceana ciúin.

Asgur taimis m'orópe gléasra in érde cata 'r air,
 'N-a émior fé clárdeamh ir nealta go péaplac ari a
 bpráigard.
 Ba foillseac doimhinn a néróporc,
 Bí merdip 'n-a agaird go gléineac.
 Asgur fagairt i bperdum 'n-a leiprópp píar níata mear
 gan cám.

A láim im láim, 'r lem béal cùrp a béal ba míle pois,
 Do piárd go manla béisneac, gan rpréir i gcaoráid ná i mbhrón
 "A mátaip, ríán go héas leat,
 Ó tá mo spáid dom éileamh,
 'S i tnáirte ari láip ag méiruis go tréitlaig tinn fí ceo."

Ní rcarrfaípre cómh nág liom, a rtóir ra púin mo cléib
 Tá Danba 'n-a nódar ag ríolíste spiorófear tréan.
 Scáirfír riúd ran fóirne
 Na ngeallaíoch tarp bocána,
 Ír ran lem air go reolfaíp i gcoimhainn me ra éire.

Do tarbhuis túinn an Dé-bean geal maoirtáilír bán.
 Do foillris gaeete spéine ina héadan uileac lán,
 Ráðarac a rúl truaigbheileac,
 Gan aigsear ciúin na héirteacht,
 So deimhníbhorrí truaig im se ionnam dom Éirinn ainnír
 atáin.

Scaoilear uaim mo bhuaċeall, mo fтуaire lei ċum āip.
 Do tħiġi rē ap a bħalxar go huqbal pjerò. San reċċat.
 Do fineadō e ra tuasgħain,
 Aċċet fiolxix laoċra oñi mħuvalað,
 Ir-va ngnidead a pēltean v-fuareġcait niox b'fuat
 liom pēlin a bār.

AN FILE FUAR.

PB
1201
G3
v.2

Gaethe gréine

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

